ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ. 712
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ.-ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1915
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡ. 51

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΚΡΑΤΗ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ: *Τί μεζέδες τὰ μικρά,*
μὲ μεγάλη νοστιμάδα!
Θὰ τὰ φάω στὴ σειρὰ
καὶ μὲ φίνα γρηγοράδα.

Ἔχω ὄρεξι τρανὴ
μὰ καλὴ 'ναι κι' ἡ μουστάρδα.
Ἔ, μικροὶ καὶ ταπεινοί,
θὰ σᾶς φάω ὅλους, βάρδα!

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΩΝ. – ΣΥΝΔΡΟΜΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερ. ἐτησ. δρ. 10 ἐξάμ. δρ. 5.—Ἐξωτερ. ἐτησ. φρ. 15 ἐξάμ. φρ. 8.—Ρωσίας ἐτησ. ρούβλ. 6 ἐξάμ. 3.—Ἀμερικῆς ἐτησ. δολλ. 5 ἐξάμ. 2½

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχονται καὶ λήγουν οἱανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους. Οὐδεμία αἴτησις ἐγγραφῆς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΠΟΥ ΕΠΕΡΑΣΕ

Ἀπὸ τὰ ἀλλεπάλληλα γεγονότα ποῦ ἐκτυλίσσονται γύρω μας τὰ σπουδαιότερα τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἦσαν ἡ πρόσκλησις τῶν δύο Εὐρωπαίων ἰατρῶν διὰ τὴν ὑγείαν τῆς Α. Μ. Βασιλέως καὶ τὰ συμβάντα τῆς Θεσσαλονίκης. Διὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν ἰατρῶν ὁ λαὸς παρὰ τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του, ἐλπίζει ὅτι αὕτη ἐγένετο διὰ νὰ λήξῃ τελειωτικῶς ἡ θεραπεία τοῦ Ἄνακτος καὶ ν' ἀποσοβηθῇ διὰ τὸ μέλλον κάθε κίνδυνος ὑποτροπῆς. Ὡς πρὸς τὰ γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης ἐπεκράτησαν πρὸς στιγμὴν φόβοι περιπλοκῶν, λόγῳ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Γερμανικῶν ἀεροπλάνων καὶ τῆς συλλήψεως ὑπὸ τῶν Ἀγγλογάλλων τῶν προξένων τῶν ἐχθρικῶν των κρατῶν. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι θὰ ἐκτιμηθοῦν καταλλήλως τὰ διαβήματα ταῦτα ἀπὸ τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη καὶ θὰ κατανοηθῇ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὡς μικρὸν κράτος εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ παρακολουθῇ παθητικῶς τὰ ἐξελισσόμενα χωρὶς νὰ εὐθύνεται διὰ τὰς πράξεις τῶν ἰσχυρῶν ἀντιπάλων, ἔστω καὶ ἂν αὗται διενεργοῦνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Εἰς τὴν Τίρυνθα, μέσα εἰς ἕνα χαλκοῦν λέβητα, εὑρέθη ὁλόκληρος μηκυναϊκὸς θησαυρός. Δακτυλίδια, στέμματα, περιδέραια, πόρπαι, ὅλα χρυσᾶ καὶ ὅλα ἀγυπολογήσου ἀρχαιολογικῆς ἀξίας. Καὶ τὸν θησαυρὸν αὐτόν, ὁ ὁποῖος μετεφέρθη κρύβα εἰς τὰς Ἀθήνας κ' ἐφυλάχθη εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, τὸν ἀτεκάλυψεν ἕνας πτωχὸς ἄνθρωπος, σκάπτων μέσα εἰς τὸ κτῆμά του, μέσα εἰς τὸ σπίτι του. Εἶχεν ὅμως τὴν τιμιότητα νὰ τὸν δηλώσῃ. Κ' ἐνῷ ἠμποροῦσε νὰ πλουτίσῃ μὲ αὐτόν, τώρα δὲν θὰ πάρῃ παρὰ ὀλίγας χιλιάδας δραχμῶν, ποῦ θὰ τοῦ βγάλῃ ὡς ἐλεημοσύνην τὸ Κράτος. Διότι τέτοιος εἶνε ὁ νόμος περὶ ἀρχαιοτήτων. Ὅ,τι ἀρχαῖον καὶ ἂν εὕρῃ καγείς, σκάπτων ἔστω καὶ εἰς τὸ ὑπογείον του, ἀγήκει εἰς τὸ Κράτος. Εἰς τὸν εὑρέτην, εἰς τὸν φῦσικὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην, δὲν παραχωρεῖται παρὰ ἕνα ἐλάχιστον, ἕνα γελοῖον ποσοστόν.

Φυσικά, τὸ Κράτος δὲν ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ ἄλλο, διὰ νὰ διατηρήσῃ τοὺς θησαυροὺς τοῦ τόπου εἰς τὸν τόπον, παρὰ τὸν δημευτικὸν αὐτὸν νόμον. Τὰ περισσότερα τῶν ἀρχαιολογικῶν κειμηλίων, ποῦ κάμνουν τὴν Ἑλλάδα μοναδικὴν εἰς τὸν κόσμον, ἀνευρίσκονται εἰς γῆπεδα ἰδιωτικά. Καὶ ἂν δὲν ἦτο ὁ νόμος, διὰ νὰ δεσμεύῃ τοὺς φυσικοὺς ἰδιοκτήτας, ὅλ' αὐτὰ θὰ ἔφευγαν εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Ἀφοῦ καὶ σήμερον, μὲ ὅλον τὸν νόμον, πόσα καὶ πόσα δὲν κάμνουν πτερά.. Ναί, ἀλλὰ ἐλάτε μίαν στιγμὴν εἰς τὴν θέσιν ἐκείνου, ποῦ σκάπτει εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ σιτιοῦ του ἢ εἰς τὸ χωράφι του, κ' εὑρίσκει ἕξαφνα ἕνα πιθάρι γεμᾶτον μὲ τοὺς θησαυροὺς τῆς Χαλυμᾶς! Τί θὰ ἐκάμνατε σεῖς εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν;

Ἐγώ, ἀδελφοί, ὁμολογῶ μετὰ συντριβῆς ὅτι θὰ ἐπάλαια φοβερὰ μὲ τὸν ταλαίπωρον ἑαυτόν μου! Ἐὰν μάλιστα, μεταξὺ τῶν εὑρημάτων μου, ἦσαν καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ μηκυναϊκὰ ἐκεῖνα κοσμήματα ἢ τάττικά νομίσματα τῆς ὀνειρώδους κομψότητος, ποῦ τὰ λαχταρῶ τόσον ὅταν τὰ βλέπω εἰς τὰ δύο Μουσεῖα, δὲν ξεύρω, μὰ τὴν ἀλήθειαν, μὲ τί τρόπον θὰ ἐτελείωνεν αὐτὴ ἡ πάλη.... Πῶς νἀποχωρισθῶ ἔξαφνα ἐν ἀγγεῖον σὰν ἐκεῖνα τοῦ Βαφειοῦ, ὁλόχρυσον, πανεύμορφον, μὲ τοὺς βουκολικάς του παραστάσεις, ποῦ θὰ τὸ εὕρισκα στὸ περιβόλι μου; Θὰ ἤθελα τόσῳ πολὺ νὰ τὸ ἔχω δικό μου, στὸ σπίτι μου, στὸ τραπέζι μου, νὰ τὸ βλέπω ὁποτὲ θέλω, νὰ τὸ πιάνω, νὰ τὸ καμαρώνω, νὰ τὸ χαϊδεύω, καὶ νὰ λέγω σ' ὅσους θέλω «τὸ βρῆκα ἐγώ!».... Ἀλλ' ἂν ἐγώ, παραδείγματος χάριν, ἔχω τὴν καλλιτεχνικὴν μόνον μανίαν, ἕνας ἄλλος εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ τὴν μανίαν τοῦ πλούτου. Φαντάζεσθε τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου ὁ μόνος πόθος, τὸ μόνον ὄνειρον, εἶνε νὰ πλουτήσῃ, ὅταν εὑρίσκῃ ἔξαφνα τὸν πλέον ἀφάνταστον πλοῦτον,— εἰς χρυσὸν τοῦ ὁποίου ἑκατονταπλασιάζει τὴν ἀξίαν ἡ τέχνη,—καὶ εἶνε ὑποχρεωμένος νά.... τὸν καταθέσῃ εἰς τὸ Μουσεῖον;

Μὴ μὲ παρεξηγῆτε! Δὲν θέλω νὰ 'πῶ, ὅτι ὅποιος εὑρίσκει μηκυναϊκὰ στέμματα, πρέπει νὰ τὰ κρατῇ, θέλω μόνον νὰ πῶ, ὅτι ὅποιος εὑρίσκει τέτοια πράγματα καὶ τἀποδίδει, εἶνε ἁπλούστατα ἕνας ἥρως. Διότι, διὰ νὰ νικήσῃ εἰς τὴν πάλην, ποῦ συγκροτεῖται μέσα του εἰς τέτοιαν περίστασιν, χρειάζεται δύναμις ποῦ μόνον οἱ ἥρωες τὴν ἔχουν. Νομίζω διὰ τοῦτο, ὅτι τὸ Κράτος ἔπρεπε νὰ φαίνεται γενναιότερον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς. Τὸ γλίσχρον ποσοστὸν ποῦ τοὺς παραχωρεῖ, δὲν εἶνε ἀμοιβὴ ἀξία τῆς ἀρετῆς των. Προπάντων δὲν εἶνε ἀρκετὴ παρηγορία εἰς τὸν φοβερὸν σπαραγμὸν ποῦ ὑφίσταται ἡ ψυχή των....

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

"Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΩΝ!"

Εἶδα χθὲς συρόμενον εἰς τὸ πεζοδρόμιον ἀμαλιότατον ἐθνοφρουρόν, ὅστις ἔβαζε ταμπάκο. — «Τί ταμπάκο βάζεις ;» ὁ τὸν ἠρώτησα. — «Τώρα πιά ;» ἐτρούλισε μεταξὺ τῶν τριῶν ὀδόντων του. «Ταμπάκο βάζω ἀπὸ τὴν ἐπιστρατείαν τοῦ 97».

Ἐξήτησα νὰ τὸν παρηγορήσω : «Ἀλλὰ θὰ σᾶς ἀπολύσουν τώρα, θὰ ἡσυχάσετε».

Ἐγύρισε καὶ μ' ἐκύτταξεν ἀπορῶν. «Ποιὸς τὸ εἶπε ;» — «Τί, δὲν ἐδιάβασες ἐφημερίδες ;» — Μήπως βλέπω πιά, παιδί μου, γιὰ νὰ διαβάσω ἢ μήπως μοῦ ἀπέμεινε πεντάρα ἀπὸ τὰς ἐπιστρατείας γιὰ ν' ἀγοράσω ἐφημερίδα ;» — «Λοιπόν, ἐδιάβασα ἐγὼ τῆς ἐφημερίδες καὶ εἶδα ὅτι θὰ σᾶς ἀπολύσουν».

Τὸ πρόσωπόν του ἐξέφρασε μέγα ἄλγος. Εἶπε μὲ παραπονετικὴν φωνήν : «Γράφουν τέτοιο πρᾶγμα ἡ ἐφημερίδες ; Ἀλλὰ τί κακὸ τῆς ἐκάμαμε ;» — «Πῶς τί κακό ;» — «Γιὰ νὰ θέλουν νὰ μὴν ἀπολυθοῦμε ποτέ!» — «Τί λές, μπάρμπα ;» ἠρώτησα ἀπορῶν. — «Λέω, παιδί μου, ὅτι κάθε φορὰ ποῦ γράφουν ἡ ἐφημερίδες, ὅτι πρόκειται γ' ἀπολυθοῦμε ἡμεῖς οἱ ἐθνοφρουροί, μᾶς κρατοῦν δυὸ-τρία χρόνια περισσότερα στὸ στρατό». — «Ὄχι, θὰ σᾶς ἀπολύσουν!» — «Τότε θὰ τὸ κάμουν γιὰ νὰ μᾶς ξαναπάρουν. Τὸν θυμᾶσαι τὸν μακαρίτη τὸν Δημητράκη Γρίβα ;» μοῦ εἶπεν. — «Ὄχι».— «Λοιπὸν καὶ τότε ἔλεγε κι' αὐτὸς ὅτι θὰ μᾶς ἀπολύσῃ καὶ μᾶς ἐκράτησε ἄλλα ὀκτὼ χρόνια στὸ στρατό». — «Ἀμ' τί θέλεις, λοιπόν, νὰ μὴ λένε τίποτε γιὰ σᾶς τοὺς ἐθνοφρουρούς ;» — «Ποῦ τέτοια εὐτυχία, παιδί μου, νὰ μᾶς λησμονήσουν. Ἀλλὰ διαρκῶς ὅλο μὲ μᾶς ἔχουν νὰ κάμουν ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Κυβερνήτη». — «Τίνος Κυβερνήτη ;» — «Τοῦ Καποδίστρια». — «Πῶς, ὑπηρέτησες καὶ ἐπὶ Καποδίστρια ;» — «Ἀλλ' ἂν δὲν εἶχα ὑπηρετήσῃ ἐπὶ Καποδίστρια θὰ μ' ἔπαιραν διαρκῶς στρατιώτη ; Ἀνάθεμα τὴν ὥρα ποῦ μ' ἐγύμνασαν μὲ τὸ καρυοφύλλι. Εἶμαι ἱκανὸς νὰ ρίχνω καὶ χειροβομβίδας τώρα». — «Ρίχνεις χειροβομβίδας; Ἀλλ' ἐσύ βλέπω νὰ ἔχῃς μόνον ἕνα χέρι !» — «Ἂν εἶχα δύο παιδί μου, δὲν θὰ ἤμουνα ἱκανὸς νὰ ὑπηρετήσω». — «Καὶ τί τὸ ἔκαμες τὸ ἄλλο χέρι σου ;» — «Τὸ ἔχασα εἰς τὴν ναυμαχίαν τῆς Σαλαμῖνος». — «Ἔλα δά!» — «Μοῦ τὸ ἔκοψεν ὁ Ξέρξης». — «Μὲ κατατρέλτην ;» — «Μὲ τὸ χρυσὸ πηροῦνι τους.— «Πῶς συνέβη αὐτό ;» — «Ὁ Ξέρξης ἐκάθητο εἰς τὸ Πέραμα κ' ἔβλεπε τὴν ναυμαχία κ' ἔτρωγε πιλάφι μὲ χρυσὸ πηροῦνι. Ἐπῆγα νὰ τοῦ τὸ πάρω καὶ μ' ἐκτύπησε στὸ χέρι».— «Καὶ σὺ τί ἔκαμες ;» — «Τοῦ ἔφυγα τὸ πιλάφι, διότι καὶ τότε ὑπερέραμε ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν καὶ τὴν ἀκρίβεια τῶν τροφίμων».— «Καὶ δὲν ἀπεστρατεύθης ;» — «Δὲν ἐπρόφθασα, διότι ἐξεφράγη ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος». — «Γιατί ἐξεφράγη ;» — «Γιὰ τὴ σταφίδα, παιδί μου. Ἐπαγεστάτησεν ἡ Μπαρμπάσαινα γιὰ τὸ περίσσευμα. Ἔγινεν ἡ Ἐνιαία, ἀλλ' ὁ κόσμος δὲν εἶχε οὔτε σταφίδα, οὔτε σπίρτο γιὰ τὸ καμινέτο. Εἰς τὰ καφενεῖα ἐζητοῦσαν πρέφα, νερὸ καὶ πόλεμον καὶ ὁ Περικλῆς ἐκάλεσεν εἰς τὰ ὅπλα ἡμᾶς τοὺς ἐθνοφρουρούς». — «Ὕστερα ;» — «Ὕστερα ἦρθε στὰ πράγματα ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐπῆγεν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, κατόπιν ἦρθε ὁ μακαρίτης Δηλιγιάννης καὶ μᾶς ἔφερε στὴ Λαμία, ὕστερα ἦρθε ὁ Βενιζέλος καὶ μᾶς ἔφερε τὴν Μικρὸν Ἀσίαν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ δὲν ἐπέρασε πολὺς καιρὸς καὶ ὁ Σκουλούδης μᾶς ἔφερε τὴν Μεγάλην Σερβίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡμᾶς δὲ μᾶς ἔστειλε στὸ τάγματα». — «Ὥστε καθὼς βλέπω, μπάρμπα τῆς προκαλύψεως εἶσαι βίος καὶ πολιτεία». — «Βίος καὶ στρατοκρατία, παιδί μου. Ποῦ πολιτεία, ποῦ δὲ θυμᾶμαι τὸν ἑαυτό μου πολίτην ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Νῶε». — «Τότε τοὐλάχιστον δὲν ὑπηρετοῦσες στὸ στρατό ;» — «Ὄχι ὑπηρετοῦσα στὸ ναυτικό, γιατὶ μὲ τὸν κατακλυσμὸ δὲν ὑπῆρχε ξηρά. Ἤμουνα στὴ κιβωτὸ τοῦ Νῶε δίοπος». — «Καὶ πῶς ἐπῆγες στὸ στρατό τῆς ξηρᾶς ;» — «Μόλις μᾶς ἔφερε ἡ περιστερὰ κλάδον ἐλαίας—» — «Ἔγινε εἰρήνη ;» — «Ἔγινε ἐπιστράτευσις καὶ ἐκλήθησαν οἱ ἐθνοφρουροὶ τοῦ ναυτικοῦ εἰς τὴν χωροφυλακήν, διότι δὲν εἶχε μείνῃ στρατιώτης—» — «Ἀπὸ τὸν κατακλυσμό ;» — «Ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν τῶν γασισοποτῶν εἰς τὸ Γουδί». — «Ἔγνοια σου, μπάρμπα, αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ σ' ἀπολύσουν πλέον».— «Ναί, αὐτὸ τὸ ἄκουσα τώρα». — «Ἀπὸ τὸ λοχαγό σου;» — «Ἀπὸ τὸν Φαραώ. Τὰ ἴδια μᾶς ἔλεγε καὶ ὁ μακαρίτης εἰς τὴν Αἴγυπτο». — «Τί ὑπηρέτησες καὶ μὲ τὸν Φαραώ ;» — «Ἀλλὰ δὲν μὲ βλέπεις ποῦ εἶμαι μούμια ;»

Πράγματι ὁ ἄτυχης ἦτο δροσερώτατος καὶ εὐκινητότατος.

Εἶχε νυκτώσῃ πλέον καὶ οἱ ἐφημεριδοπῶλαι διαλαλοῦσαν τὰ ἑσπερινὰ νέα : «Ἡ ἀπόλυσις τῶν ἐθνοφρουρῶν!».

— Ἀκοῦς ; τοῦ εἶπα. — «Ἀμ' ἂν ἄκουγα ὁ δυστυχὴς θὰ μ' εἶχαν ἐξαιρέσῃ ἀπὸ τὸ στρατὸ ὡς βουθητικόν», εἶπε καὶ διηυθύνθη κούτσα, κούτσα πρὸς τὸ Γουδί.

— Δὲν φοβᾶσαι μὴ σὲ πιάσῃ καγεὶς γασισοπότης, τοῦ εἶπα, μ' αὐτὸ τὸ σκοτάδι ;» — «Ἀ, μπᾶ, ἐτραύλισεν, ὅσο νὰ φθάσω στὸ λόχο θὰ γίνῃ μεσημέρι!».

Ὁ Σιμπλιτσίσσιμους

ΗΜΕΡΟΛΟΓΟΝ

16—18 Δεκεμβρίου 1915

Ἡ ἐπιστράτευσίς μας

— Ἀπεφασίσθη ἡ ἀπόλυσις τῶν ἐφέδρων τοῦ 1892 καὶ ἡ ἀντ' αὐτῶν πρόσκλησις τριῶν ἡλικιῶν ἀδηλώτων.

— Ἐπανελήφθη ἡ πρὸς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐπιστράτων χορήγησις χρηματικοῦ ἐπιδόματος.

— Θεωρεῖται πιθανὸν ὅτι τὴν διεύθυνσιν τοῦ εἰς Τὴν Βαλκανικὴν Γερμανοαυστριακοῦ στρατοῦ καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῦ στρατῶν Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας, θ' ἀναλάβῃ ὁ Γερμανὸς στρατάρχης φὸν Χίνδεμπουργ.

— Λίαν προσεχῶς καταφθάνουν εἰς Πειραιᾶ μεγάλα φορτία ζακχάρεως, ἐπαρκῆ δι' ἐξάμηνον διάστημα.

— Ἐδόθη ἀπεριόριστος ἄδεια εἰς τοὺς ἐπιστράτους οἱ ἐνεῖς ἐξελέγησαν βοιλευταί.

— Εἰς διαμαρτυρίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Καστελλορίζου, ἡ Γαλλία ἀπήντησεν ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι ὅμως ἔγινε προσωρινὴ κατάληψις ἕνεκα λόγων στρατηγικῶν.

— Ἐβεβαιώθη ἡ ἐκ κρυολογήματος ἀσθένεια τοῦ Κάϊζερ.

— Κατηρτίσθη Β. Διάταγμα ὅπερ παρατείνῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου οἰκοδομῶν διὰ τὰ ἔτη 1912, 1913 καὶ 1914 μέχρι τέλους προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

Σπ. ΠΟΤΑΜΙΑ

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

13 (Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Δὲν εἶδε παρὰ μίαν κλίνην ἁπλῆν καὶ πτωχικήν, ὀλίγα καθίσματα, ὀλίγα ἄγθη, ὀλίγα χωρικὰ φορέματα καὶ τίποτε ἄλλο.

Τί νὰ παραλάβῃ ἀπὸ αὐτά ;

Ἐγέλασε καὶ ἐσκέφθη :

«Θὰ παραλάβω μόνον τὴν Σεμίραμιν. Αὐτὴ ἀρκεῖ.»

Ἐξῆλθε τότε ἀπὸ τὸ δωμάτιόν της, ἐζήτησεν ὀλίγην τροφὴν καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιστρέψασα πάλιν ἐκοιμήθη εἰς αὐτὸ διὰ τελευταίαν φοράν.

Τὴν αὐγὴν ἐξύπνησε πρὶν ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Ἐφόρεσε τὸ κοσλλίτερον ἐκ τῶν ὀλίγων φορεμάτων της, ἔδεσε τὴν κόμην της καὶ ὅταν ἦλθαν τὰ τὴν εἰδοποιήσουν εὑρέθη ἕτοιμος.

Ἀπεχαιρέτησε τοὺς οἰκείους της, εἰς τοὺς ὁποίους ὤφειλε τὴν μέχρι τοῦδε ζωήν της, καὶ τοὺς ἀπεχαιρέτισε μὲ μειδίσμα, ἐνῷ ἐκεῖνοι ἐκλαιαν.

Μόνον ὅταν ἔφθασε πρὸ τοῦ Ναῦαρ ἐσκυθρώπασεν ὀλίγον καὶ ἐνῷ τὸν ἐφίλει τοῦ ἐψιθύρισε :

— Θὰ σὲ περιμένω.

— Καὶ ἐπέβη τοῦ φορείου, τὸ ὁποῖον ἀνεσήκωσαν ἀμέσως δύο δοῦλοι, ἐνῷ οἱ ἄλλοι τῆς συνοδίας ἐλάμβαναν τὰς θέσεις των, καὶ ἐξεκίνησαν.

Ἡ Σεμίραμις ἔκυψε διὰ τελευταίαν φορὰν ἀπὸ τοῦ φορείου καὶ τοὺς ἔκαμε νεῦμα ἀποχαιρετισμοῦ.

Κατόπιν ἐξηπλώθη εἰς αὐτὸ καὶ πρὸς στιγμὴν ἔκλεισε τὰ βλέφαρα καὶ παρεδόθη εἰς τὰς ὀνειροπολήσεις της.

Αἱ δύο γυναῖκες ἐνωλλᾶξ τὴν ἐπλησίαζαν καὶ τῆς προσέφεραν τὰς ὑπηρεσίας των.

Ἐκείνη ὅμως συνωμίλει καὶ μὲ τοὺς ἄνδρας ὅλους καὶ μετέδιδεν εἰς αὐτοὺς τὴν εὐθυμίαν της καὶ καθίστα τὴν ὁδοιπορίαν ἀγακουφιστικήν.

Μετὰ δύο ἡμέρας, ὅταν ἤκουσεν ἡ Σεμίραμις ὅτι ἐπλησίασαν τὴν ἔπαυλιν τοῦ Ἀρμίνου, ἤκουσε τὸν τέρμα τοῦ ταξειδίου των, ἐζήτησε καὶ σταθοῦν ὀλίγον.

Παρεκάλεσε τότε τὰς γυναῖκας νὰ τῆς φέρουν κάτοπτρον καὶ διώρθωσε τὴν κόμμωσίν της. Ἐδρόσισε τὸ πρόσωπόν της μὲ ὀλίγον ἄρωμα καὶ ἀφοῦ ἔρριψε πάλιν τελευταῖον βλέμμα ἐπὶ τοῦ κατόπτρου, ἔδωκε τὸ σύνθημα νὰ προχωρήσουν.

Μετ' ὀλίγην ὥραν ἡ συνοδία ἐστάθη πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐπαύλεως.

Ὑπηρέται ἐξῆλθαν ἀμέσως ὅπως βοηθήσουν τοὺς ἀφιχθέντας καὶ παραλάβουν τὴν ξένην, διὰ τὴν ὁποίαν εἶχαν εἰδοποιηθεῖ.

Μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τούτων, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν εἰς τὴν εἴσοδον, ἡ Σεμίραμις ἀμαύρως ἀνεζήτησε διὰ τοῦ βλέμματος τὸν Ἀρμίνον.

Τοῦτο τὴν δυσηρέστησεν ὀλίγον, ἀλλὰ δὲν ἔδειξε κἀνὲν ἐνδιαφέρον, οὔτε ἠρώτησε τίποτε δι' αὐτόν, μόνον ἀφέθη νὰ τὴν ὁδηγήσουν ὅπου ἐκεῖνοι ἤθελαν.

Πράγματι διὰ τῆς ἀνθοστολίστου αὐλῆς ἔφθασαν εἰς τὸ περιχαρὲς οἰκοδόμημα, ὅπου διῆλθε τὰς ἡμέρας τῆς νόσου της ἡ Νοεμβῆ, εἰσῆλθαν εἰς περιστύλιον μὲ τετρεγώνους στήλας, κατόπιν εἰς ἐπιμήκη προθάλαμον καὶ μὲ εἴδωλα λίθινα καὶ ξύλινα, τὰ ὁποῖα ἔβλεπαν τὴν Σεμίραμιν μὲ τοὺς μεγάλους ἀνοικτοὺς καὶ ζωοὺς ὀφθαλμούς των, καὶ ἐκεῖθεν ἠνοίχθη μία βαρεῖα θύρα καὶ τὴν εἰσήγαγαν εἰς ἕνα θάλαμον εὐρύχωρον, ὁ ὁποῖος κατέλιγγεν εἰς μίαν μαγευτικὴν στοάν, στηριζομένην εἰς στήλας ἐκ πορφυροῦ λίθου, κατάμεστον ἀνθέων καὶ βλέπουσαν πρὸς τὸν βαθὺν καὶ σκιερὸν κῆπον.

Ὁ θάλαμος οὗτος ἦτο προωρισμένος δι' αὐτήν.

Εἶχε τὴν βαρεῖαν ἐπίπλωσιν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μὲ ἐπίπλα λίθινα τὰ περισσότερα καὶ κοσμήματα μετάλλινα, μὲ ἀγάκλινταρα μαρμάρινα, μὲ λυχνίας ἐπιχρύσους καὶ μὲ ἐπιστρώσεις κοὶ τάπητας παχεῖς καὶ πολυτελεῖς.

Αὐτὴ ἦτο, τρόπον τινά, ἡ αὔθουσα τῆς ὑποδοχῆς καὶ συγχρόνως τὸ μέρος ὅπου ἠδύνατο ἡ κυρία τῆς ἐπαύλεως νὰ διέρχεται τὰς ὥρας τῆς ἀργίας της, συναναστρεφομένη τὰς γυναῖκάς της ἢ καταγινομένη εἰς τὰς οἰκιακὰς ἐκείνας παιδιάς, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλουν τότε τὴν μόνην ἀσχολίαν μιᾶς ἀρχοντίσσης.

Εἶχε δὲ ὁ θάλαμος ἀνὰ μίαν θύραν εἰς τὰς τρεῖς πλευράς—διότι ἡ τετάρτη ἠνοίγετο εἰς τὴν στοάν—ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία συνεκοινώνει πρὸς τὸν διάδρομον τῆς εἰσόδου, ἡ δεξιὰ πρὸς τὸν κοιτῶνα καὶ ἡ ἀριστερὰ πρὸς τὴν αὔθουσαν τοῦ φαγητοῦ.

Ἀπὸ τὸν κοιτῶνα πάλιν ὑπῆρχαν διέξοδοι πρὸς ἄλλα δωμάτια, τὸν λουτρῶνα, τὸ κοσλλιτήριον κλπ., ἄτινα καὶ ἀπετέλουν τὸ κύριον διαμέρισμα τῆς κυρίας.

Εἰς τὸ διαμέρισμα αὐτὸ ὡδηγήθη ἀμέσως ἡ Σεμίραμις ἀπὸ ἄλλας γυναῖκας αἱ ὁποῖαι τὴν παρέλαβαν διὰ νὰ λουσθῇ καὶ ἑτοιμασθῇ, διότι ἐπλησίαζεν ἤδη ἡ μεσημβρία, καθ' ἣν θὰ ἐλάμβανε τὸ γεῦμά της καὶ κατὰ τὸ γεῦμα ὤφειλε νὰ ἔχῃ συμπληρώσει ὅλας τὰς διατυπώσεις ταύτας.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ ἄρχων Ἀρμίνος εἶχε καλέσει πλησίον του τὸν Ναῦαρ καὶ τοῦ ἐζήτει τὰς λεπτομερείας τῆς ἀποστολῆς του.

Εἶχε δὲ ἀποφύγει νὰ τὴν ὑποδεχθῇ ἀπὸ λεπτότητα ὀφειλομένην εἰς μίαν ταξειδιώτιδα—καὶ μάλιστα νύμφην—ἡ ὁποία θὰ εἶχεν ἀνάγκην βέβαια μετὰ τὸ διήμερον ταξείδιον—ταξείδιον τόσῳ κοπιῶδες τότε—ὅτι μόνον γ' ἀναπαυθῇ ἐπ' ὀλίγον ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιμελῆθῇ τῆς καθαριότητος καὶ τοῦ διακόσμου της.

Διὰ τοῦτο δὲν ἐκεφανίσθη ὁλότυ, κατὰ τὴν ἀφιξίν της, ἀλλ' ἐνῷ ἐπερμένε νὰ τὴν καιρετίσῃ πλέον εἰς τὸ γεῦμα, ἐκάλεσεν ἐν τῷ μεταξὺ τὸν ἀπεσταλμένον του Ἀιψῶν ν' ἀκούσῃ νὰ τοῦ ὁμιλοῦν περὶ αὐτῆς.

"Ὅλαι ἐπερμένε νὰ τὴν ἤκουσῃ βέβαιν ὁ ἄρχων Ἀρμίνος, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνο ποῦ τοῦ εἶπεν ἀμέσως ὁ Ναῦαρ.

— Πᾶρ' ὀλίγον νὰ ναναγήσῃ ἡ ἀποστολή μου, κύριε.

— Σοῦ συνέβη τίποτε ἀπρόπτον ;

— Τὸ μόνον ποῦ δὲν εἶχα φαντασθῆ.

— Δηλαδή ;

— Δὲν ἠθέλε νὰ με ἀκολουθήσῃ.

— Ἡ κόρη ;

— Ναί, αὐθέντα.

Ὁ ἄρχων ἤλλαξεν ἀλλεπαλλήλως χρώματα. Ἀφ' ἑνὸς διὰ τὴν προσβολὴν εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἐξέθετεν ἡ Σεμίραμις καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν νέαν δοκιμασίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐξέθετε τὸν ἔρωτά του.

Ἐπὶ τέλους ἠρώτησε :

— Καὶ πῶς μετεπείσθῃ ;

— Δὲν ἐπείσθη διόλου, ἀλλὰ μὲ ἠκολούθησε διότι τῆς ἐδήλωσα ὅτι θὰ τὴν παρελάμβαναν διὰ τῆς βίας.

— Καὶ ἐκείνη ἐδυστρόπησε πολύ, ἀντέστη διόλου ;

— Ἡ ἀλήθεια ἐδυστρόπησε πολύ, ἀντέστη διόλου ;

— Ἡ ἀλήθεια ἐνῷ ὅτι ὑπεκάχθη τόσον εὐκολα ὥστε μὲ ἐξεπλῆξεν. Ἐνῷ ἐπερμένα καὶ ἐγὼ ἀντίστασιν, ἐκείνη δδήλωσεν ὅτι ἀφοῦ ἡ ἀντίστασίς της θὰ ἦτο ματαία ἠγαγκάζετο νὰ ὑποκύψῃ.

— Μήπως ἤθελε νὰ παίξῃ ;

— Δὲν γνωρίζω, αὐθέντα. Ἀντελήφθην μόνον ὅτι διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὴν ἀλησμόνητον κυρίαν μας. Εἶνε πραγματικῶς ὡραιοτέρα ἀλλά....

— Τί χρειάζονται τὰ ἄλλα ; Τὸ βλέπω καὶ ἐγώ, πτωχέ μου Ναβώχ, ἀλλὰ εἶνε τόσον ὡραία...

Καὶ μετὰ μικρὰν σιγήν :

— Τί ἰσχυρίσθη διὰ ν' ἀρνηθῇ νὰ σὲ ἀκολουθήσῃ ;

— Ὅτι ὤφειλες, κύριέ μου, πρὶν παραγγείλῃς νὰ ἔλθῃ νὰ ζητήσῃς προηγουμένως τὴν συγκατάθεσίν της.

— Ἀλλ' ἐκείνη μοῦ τὸ ἐπρότεινε μόνη της.

— Βλέπεις λοιπὸν τί χαρακτῆρα ἔχει ; Μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν θὰ ἔδιδε ποτὲ τὴν συγκατάθεσίν της διότι εἶχεν ἐκλέξει μόνη της τὸν ἄνδρα ποῦ ἐπεθύμει διὰ σύζυγόν της.

— Σοῦ τὸ εἶπεν αὐτό ;

— Ἐνώπιον ὅλων.

— Ποίων ὅλων ; Τῶν ἀνθρώπων μου ἴσως ποῦ σὲ ἠκολούθουν ;

— Ὄχι· ἐνώπιον τῶν οἰκείων της μόνον.

— Τί νὰ γίνῃ ; Εἰς μίαν ὡραίαν γυναῖκα ἐπιτρέπονται καὶ ὀλίγαι ἰδιοτροπίαι.

— Ἡ γνώμη μου, αὐθέντα, εἶνε ὅτι μία τοιαύτη γυναῖκα θὰ εἶναι ἐπικίνδυνος ὡς σύζυγος.

— Ἔπρεπε νὰ ἔχῃς ἐννοήσει ὅτι τὴν ἀγαπῶ καὶ ὅλα αὐτὰ ποῦ μοῦ λέγεις, ἴσως νὰ εἶναι ἀληθινά, ἀλλὰ δ

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΩΝ
Ἐσωτερ. ἐτησ. δρ. 10 ἑξάμ. δρ. 5.—Ἐξωτερ. ἐτησ. φρ.
Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχονται καὶ λήγουν οἱανδήποτε ἐποχὴν τοῦ

ΦΛΟΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΠΟΥ ΕΠΕΡΑΣΕ

Ἀπὸ τὰ ἀλλεπάλληλα γεγονότα ἐκτυλίσσονται γύρω μας τὰ διάτερα τῶν τελευταίων ἡμῶν, πληπόν, δι' ὧν πρόσκλησις τῶν δύο καταστήσῃ σιατῶν διὰ τὴν ἐπανορθώσῃ ρίας, νὰ ἐπουλώσῃ βαθείας πληγὰς ἐπὶ τῶν παρειῶν, ἐὰν κατόρθωσεν ἐν τούτοις ν' ἀποδώσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς ἀτυχεῖς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἀπώλεσαν, ἕνεκα ἐκτοξεύσεως θρυμμάτων ὀβίδων, ἕνεκα ἀσφυξιογόνων ἀερίων, ἕνεκα τοῦ ἐκτοξευομένου ὑγροῦ πυρός, τὰ ὁποῖα μέσα ὁ σημερινὸς κατασρεπτικὸς πόλεμος ἀνεκάλυψεν».

— *Τὸ ἠθικὸν τῶν τυφλῶν καὶ μὴ τυφλῶν.*

Ἐν τούτοις, δύναται νὰ παρηγορεῖται τις, βλέπων τὴν ἀνθρωπίνην εὐσπλαγχνίαν ἐπεμβαίνουσαν ἐκεῖ, ὅπου ἡ Ἰατρικὴ Ἐπιστήμη παρητήθη. Καὶ οἱ τυφλοί, θύματα τοῦ πολέμου, λαμβάνουν πεῖραν εὐτυχῶς τούτου. Παρῆλθον πλέον οἱ χρόνοι, κατὰ τοὺς ὁποίους, ὁ τυφλὸς ἐθεωρεῖτο ἄνθρωπος ὑποδεέστερος τῶν ὁμοίων του, ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου τὰ ἠθικὰ αἰσθήματα ἔπασχον ἀγροφίαν, καὶ καταντοῦσε ὁ περίγελως τῶν ἄλλων. Σήμερον, ἡ φιλοτιμία καὶ ὁ ἐγωϊσμὸς τῶν δυστυχῶν τούτων θυμάτων τοῦ κόσμου, δὲν πληγώνεται· «Βλέπομεν, λέγουν σήμερον οἱ τυφλοί, μὲ τὰ δάκτυλά μας». Καὶ πράγματι, παρὰ τοῖς τυφλοῖς ἀπεδείχθη, πόσον διὰ τῆς ἀφῆς ἀναπτύσσεται ἡ ἀκοή, καὶ αἱ λοιπαὶ αἰσθήσεις, καὶ πόσον διὰ μιᾶς ἐπιμελοῦς καὶ ἐπιμόνου ἐργασίας κατορθοῦται νὰ ἐπαγακτῇ ὁ τυφλὸς τὸν ἐγωϊσμόν, καὶ τὴν φιλοτιμίαν τὰ ὁποῖα ἀπώλεσε. Ὁ ἐκ γενετῆς βεβαίως τυφλὸς δὲν αἰσθάνεται παντάπασιν ὅτι διαφέρει πως τῶν ὁμοίων του, διότι οὐδέποτε ἀντελήφθη ὅτι ἀπώλεσε ποτε αἰσθήσεις τινάς, ὁμιλοῦμεν ὅμως, περὶ τῶν πτωχῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, τὰ ὁποῖα χάνουν τὴν ὅρασίν των, τὴν σπουδαιοτέραν ἴσως τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθήσεων.

Οἱ τυφλοὶ λοιπὸν σήμερον δὲν θὰ ὑποφέρουν καθόλου. Οἱ τυφλοὶ ἀποκτοῦν ὅλα τὰ ἠθικὰ ἐφόδια μὲ τὰ ὁποῖα εἶχε ἐφοδιασμένοι καὶ ἄλλοι μὴ τυφλοί. Δύναται νὰ μάθῃ ὅλας τὰς τέχνας ὅπως καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. Εἰς τὴν μουσικὴν δὲ ἀπεδείχθη, ὅτι εἶνε πολὺ ἀνώτεροι τῶν μὴ τυφλῶν ὁμοίων των, ἕνεκα τῆς ἀναπτύξεως παρ' αὐτοῖς τῆς ἀκοῆς.

Ἄλλοτε, καὶ οὐχὶ εἰς πολὺ παρελθοῦσαν ἐποχήν, κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα, ἡ πρὸς τυφλοὺς εὐσπλαγχνία ἦτο ἄγνωστος. Μετεχειρίζοντο μάλιστα τὰς δυστυχεῖς αὐτὰς ὑπάρξεις εἰς θεάματα φαιδρά. Ἐνέκλειον εἰς τὴν Ἱσπανίαν πολλοὺς τυφλοὺς εἰς τινα περίβολον, τοὺς ὅπλιζον μὲ ῥάβδους καὶ ἐξαπέλυον κατόπιν ἐναντίον των ἀγριόχοιρον. Οἱ θεαταὶ δ' ἐγέλων, βλέποντες τοὺς τυφλοὺς ἀλληλοκτυπωμένους! Ἢ, ἔθετον δέκα ἢ περισσότερους τυφλοὺς ἐπί τινος ἱκριώματος, μὲ μεγάλας διόπτρας ἄγευ ὑάλου ἐπὶ τῆς ρινός, πρὸ ἀναλογίων μὲ μουσικὰ τεμάχια, τὰ ὁποῖα δὲν ἔβλεπον, καὶ προσεκάλουν τὸν κόσμον ἐπὶ πληρωμῇ ν' ἀπολαύσῃ τοῦ πρωτοτύπου θεάματος. Καὶ ὁ κόσμος ἐγέλα μὲ τὰς παραφωνίας ποῦ ἔκαμνον τὰ διάφορα ἐγχόρδα ἢ χάλκινα ὄργανα τὰ ὁποῖα οἱ τυφλοὶ ἐκράτουν καὶ ἔπαιζαν.

Ὀλίγον κατόπιν, ἡ μόνη φροντὶς ποῦ ἐλάμβανον οἱ ἄνθρωποι διὰ τοὺς τυφλοὺς ἦτο ἡ περισυλλογή των καὶ ἡ διατροφή των. Δὲν εἶχον σκεφθῆ ἀκόμη ὅτι ἦτο δυνατὸν εἰς τὰς ἀτυχεῖς ταύτας ὑπάρξεις, νὰ μεταδοθῇ γνῶσις τις ἀναγκαῖα διὰ νὰ ἐργασθῶσι, προσπορίζόμενοι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

*

— *Πόσον ὠφέλησεν ἕνας φιλάνθρωπος*

Κάποτε, κάποιος ὀνομαζόμενος Βαλεντῖνος Χοϋ, μεταφραστὴς ἑένων γλωσσῶν τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, εἰσελθὼν τυχαίως εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ὀδυνηρὰ ὡς ἀνωτέρω θεάματα, τοσοῦτον συγκινήθη διὰ τὴν ἀπανθρωπίαν ταύτην, ὥστε ἀπεφάσισε νὰ φροντίσῃ ὑπὲρ τῆς καλλιτέρας χρησιμοποιήσεως τῶν τυφλῶν. Ἔλαβεν ἕνα τυφλὸν παῖδα ἐπαίτην, εἰς τὸν ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγου ἔμοιβε νὰ πλέκῃ μάλλινα ὑφάσματα καὶ νὰ παίζῃ θαυμασίως πλαγίαυλον. Πράγματι δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτὸς ἐθαύμασεν τὰς προόδους τοῦ μικροῦ τυφλοῦ.

Ἔκτοτε, ὅλοι οἱ τυφλοὶ συνηθροίζοντο ἐντὸς μεγάρου τινὸς καὶ ἐξεπαιδεύοντο εἰς διαφόρους τέχνας. Αὐτὸ ἦτο ἡ ἀπαρχή, ἐκ τῆς ὁποίας ἀργότερον, πολλοὶ τυφλοὶ δὲν συνετήρουν μόνον ἑαυτούς, ἀλλὰ καὶ τὰς οἰκογενείας των.

Ὁ ἐφευρέτης τοῦ ἀναγλύφου ἀλφαβήτου, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ τυφλοὶ κατορθώνουν ν' ἀναγιγνώσκουν εἰς ἰδιαίτερα βιβλία, δι' αὐτοὺς τυπωμένα δι' ἀναγλύφων ψηφίων ὑπῆρξεν ἕνας μαθητὴς τοῦ Χοϋ, ὁ τυφλὸς Λουδοβῖκος Μπράϊ. Ὁ Χοϋ εἶχεν ἀνακαλύψει μόνον τὸ ἀλφάβητον τῶν τυφλῶν. Αὐτὸ δὲ τὸ σύστημα ἐπεξετάθη χάριν τῶν τυφλῶν, ὄχι μόνον εἰς τὰ ψηφία, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μουσικήν. Σήμερον, οἱ τυφλοὶ ἀναγιγνώσκουν μουσικὰ τεμάχια, ψαύοντες διὰ τῶν δακτύλων των νότας ἀναγλύφους!

Χάρις εἰς τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο σύστημα, οἱ τυφλοὶ τοῦ πολέμου σήμερον, ἔχουν τὴν εὐτυχίαν ταχέως νὰ σπουδάζουν τέχνην τινά, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ παρηγορῶνται ἀπὸ τὸ φοβερὸν πάθημά των. Ἐν Γαλλίᾳ σήμερον, ἰδιαίτερα φιλανθρωπικὰ καταστήματα ἔχουν ἱδρυθῇ ὑπὲρ τῶν τυφλῶν τοῦ πολέμου, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸν τυφλὸν ἐπίσης συγγραφέα Μαυρίκιον Δελασιζεράν, ἀπέδωκαν καὶ ἀποδίδουν πράγματι πρωτοφανῆ ἀποτελέσματα.

*

— *Ἡ ἐπίδοσις τῶν τυφλῶν εἰς τὰς τέχνας*

Ὅσον ὅμως ἡ ἐπιδεξιότης τῶν τυφλῶν διὰ τὰς τέχνας, ἦτο σχεδὸν ἄγνωστος ἐν Εὐρώπῃ, ἐν Ἰαπωνίᾳ χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς. Ἡ τέχνη τῶν Ἰαπώνων τυφλῶν ἦτο κυρίως ἡ ξυλουργική. Σχεδὸν πᾶς τυφλὸς Ἰάπων ἦτο καὶ ξυλουργός· εἰς βαθμὸν ὥστε, ἐὰν ἔλεγε τις «θέλω ἕναν τυφλόν», θὰ ἠννόει ὅτι: «ἠθέλεν ἕναν ξυλουργόν».

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀφ' ἧς ὁ πόλεμος αὐτὸς ἀποδίδει πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἤδη ἔτους, τὰ φοβερά του ἀποτελέσματα, ὁ τυφλὸς στρατιώτης πρέπει νὰ παρηγορῆται· «πᾶς τυφλὸς τοῦ πολέμου καθίσταται τέλειος τεχνίτης». Αὐτὸ εἶνε τὸ σημερινὸν ἀξίωμα. Εἶνε πραγματικῶς ἀξιοθαύμαστον, νὰ βλέπῃ τις πῶς οἱ τυφλοὶ κατασκευάζουν τόσα πράγματα ἐν τῷ σκότει, εἰς τὰ ὁποῖα φαντάζεται τις ὅτι ἡ ὅρασις εἶνε ἀναγκαιοτάτη!

Ἐκ φήμης, γνωρίζει ὁ κόσμος ὅτι ὑπάρχουν τέλειοι τυφλοὶ τεχνῖται, τέλειοι χορδιοσταὶ κλειδοκυμβάλων, τέλειοι τυφλοὶ μουσικοί, ἀγνοεῖ ὅμως εἰς πόσας ἄλλας τέχνας, εἶνε δυνατὸν ἡ ἀναπτυσσομένη εὐφυΐα τῶν τυφλῶν νὰ ἐξαπλωθῇ. Ὁ τυφλὸς σήμερον ἀναγιγνώσκει τόσον εὐκόλως ὅπως καὶ ὁ μὴ τυφλός, ῥάπτει ἐνδύματα, κατασκευάζει σάκκους δερματίνους, οἰκιακὰ σκεύη διάφορα ἐκ μετάλλου καὶ ἐκ ξύλου, καθίσταται ἐπίσης τέλειος στενογράφος, καὶ τελειότατος δακτυλογράφος!

Ἐν γένει δέ, ἡ φιλανθρωπία σήμερον ἡ προστατεύσασα τοὺς ἀτυχεῖς τυφλοὺς τοῦ πολέμου. ἀπέδωκε τὰ θαυμαστότερα ἀποτελέσματα. Τοιουτοτρόπως, οἱ στρατιῶται οἱ παθόντες τύφλωσιν ἕνεκα τοῦ πολέμου, θὰ δύνανται νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν κοινωνικὸν ἀγῶνα λίαν ἐπωφελῶς, καὶ ν' ἀποβλέπουν μὲ παρηγορίαν εἰς θετικὰ κέρδη τῆς ζωῆς των. Δὲν θὰ περιμαζεύωνται, ὀφείλοντες τὸν ἄρτον των εἰς τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς τῶν ὁμοίων των· ἀλλὰ θὰ δύναντα. νὰ ὠφελῶνται ἐκ τῆς ἐργασίας των, ἐκμαθάνοντες τέχνην τινά, ὠφέλιμον εἰς ἑαυτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των.

Αὐτὸ δὲν εἶνε ἡ εὐγενεστέρα παρηγορία ἀπὸ τὴν ὁποίαν οἱ τυφλοὶ στρατιῶται δύνανται νὰ ἐλπίζωσι θετικῶς, διὰ τὴν δυστυχίαν τῆς ὁποία τοὺς ἠύρεν;

Ἄνς Πάνς

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Τὸ ἐφευρετικὸν πνεῦμα ἐνισχύεται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, διὰ τοῦτο δὲ αἱ ἐφευρέσεις εἶνε πλεῖσται ὅσαι, εἰς μερικὰ ἰδίως Κράτη, τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Γερμανίαν, Ἀμερικὴν καὶ Σουηδίαν.

Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι αἱ περισσότεραι ἐξ αὐτῶν εἶνε μηδαμινᾳ καὶ δύνανται νὰ χρησιμεύσουν ὄχι πρὸς ἐφαρμογήν, ἀλλ' ὡς ἰδέαι περίεργοι καὶ γελοῖαι πρὸς διασκέδασιν.

Μεταξὺ τῶν ὁπωσδήποτε σπουδαίων ἢ σοβαρῶν ἐφευρέσεων ἐμφαγίζονται καὶ ἐξαιρετικῶς περίεργοι, ἐνέχουσαι ὅμως καὶ πρακτικὴν ἀξίαν.

Ἐκ τῶν γεωτέρων τούτων ἐφευρέσεων εἶνε καὶ εἶδος ὀμματογάλια, τὰ ὁποῖα ἐφεῦρεν εἷς Ἄγγλος, ὁ Ἀρθουρ Δέκιελ, κατάλληλα διὰ τοὺς πετεινούς, ὅταν οὗτοι καταγίνονται εἰς κοκκορομαχίας, διὰ τὰς ὁποίας τρελλαίνονται τόσον οἱ Ἄγγλοι, ὥστε τὰς ἔχουν ὡς διασκέδασιν καὶ τώρα ἀκόμη κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον εἰς τὰ στρατόπεδά των.

Τὰ γυαλιὰ αὐτὰ διὰ τοὺς πετεινοὺς εἶνε ἰδιοτρόπου σχήματος καὶ προφυλάσσουν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ βγάζουν τὰ μάτια των κατὰ τὰς συμπλοκάς των. Δίδουν δὲ τόσον ἀσείεμν ὄψιν εἰς τοὺς πετεινούς, ὥστε οἱ θεαταὶ τῆς κοκκορομαχίας γελοῦν μὲ τὰς ζωγραφιὰς ταύτας γελοιογραφίας, καὶ οὕτω παρακολουθοῦν τὴν κοκκορομαχίαν μὲ περισσοτέραν ὀρεξιν.

Ἄλλη πρόσφατος καὶ περίεργος ἐπίσης ἐφεύρεσις εἶνε ἕνα καπέλλο, τὸ ὁποῖον χαιρετᾷ αὐτομάτως μόνον του καὶ κινεῖται δι' ἑνὸς μηχανήματος.

Ἀρκεῖ νὰ κλίγῃ κανεὶς τὴν κεφαλὴν ὀλίγον καὶ τὸ καπέλλον βγαίνει μόνον του καὶ ἄνευ χρήσεως τῶν χειρῶν. Ἡ ἐφεύρεσις δὲ αὕτη πολὺ πρακτικὴ διὰ τὸν χειμῶνα ἰδίως, ὅταν τὰ χέρια εἶνε παγωμένα ἢ εἶνε βγαλμένα ἐκ τῆς τσέπης χάριν προφυλάξεως.

Ὁ αὐτόματος οὗτος χαιρετισμὸς εἶνε τέλειος, διότι τὸ καπέλλον κατόπιν αὐτοῦ ἐπανέρχεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, μὲ κανονικότητα δὲ χαρίεσσαν καὶ δίδουσαν εἰς τὴν ὅλην κίνησιν φυσικότητα λαμπράν.

Σ. Κ.

Ο ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΣ ΙΣΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὁ μεγαλείτερος ἱστὸς σημαίας εἰς τὴν Καλιφορνίαν, ἢ μᾶλλον, ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον εἰς τὴν Ἔκθεσιν τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου. Προέρχεται ἀπὸ μίαν ἔλατον τοῦ Ὄρεγκον καὶ ἔχει ὕψος 240 ποδῶν. Ἡ βάσις τοῦ τεραστίου αὐτοῦ ἱστοῦ ἔχει διάμετρον τεσσάρων ποδῶν καὶ ἡ κορυφή του 35 ἰντσῶν. Ἐν τῷ συνόλῳ του ὁ ἱστὸς ζυγίζει 35 τόννους. Μία σφαῖρα ζυγίζουσα 620 λίτρας, ἐπιστέφει τὸν ἱστόν, ἀπὸ τοῦ ὁποίου κυματίζει μία Ἀμερικανικὴ σημαία μήκους 46 ποδῶν.

Ἀθῆναι *Παῦλος Ἠλ. Ρίσκας*

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Πάντοτε οἱ Ἀμερικανοὶ διεκρίθησαν διὰ τὸ πρακτικὸν ὅσῳ καὶ πρωτότυπον πνεῦμά των.

Τὸ δεικνύουν δὲ εἰς κάθε περίστασιν, καθόσον εἶνε ἀληθὲς καὶ ὄχι προσποιητόν, εἶνε δὲ συγχρόνως μέγα στοιχεῖ τῆς Ἀμερικανικῆς ζωῆς.

Αὐτὸ φαίνεται καὶ ἐξ ἑνὸς ἐπεισοδίου τὸ ὁποῖον ἔγινε πρὸ ὀλίγου χρόνου εἰς ἕνα ἀτσιματοδικεῖον τοῦ Βρούκλιν.

Κατηγορεῖτο κάποιος Φράγκ Λάζεκ, διότι ἐθορύβησε καθ' ὁδόν, κατεδικάσθη δὲ εἰς πρόστιμον πέντε δολλαρίων.

Ὅταν ὅμως ἤκουσε τὴν καταδίκην εἶπε πρὸς τὸν δικαστήν:

— Ἔχω 50 δολλάρια, ἀλλὰ δὲν θὰ πληρώσω τὸ πρόστιμον!

— Διατί; τὸν ἠρώτησεν ὁ δικαστής.

— Ἐπειδὴ τὸ πρόστιμον δὲν εἶνε παρὰ δωροδοκία. Καὶ δὲν θέλω νὰ δωροδοκήσω τὸ δικαστήριον. Ἂν σᾶς δώσω 5 δολλάρια, θὰ μ' ἀφήσετε ἐλεύθερον. Ἄρα δωροδοκῶ τὴν Δικαιοσύνην!

— Λέγεις κουτεμάραις! ἀπήντησεν ὁ δικαστής. Ἂν δὲν πληρώσῃς θὰ πᾷς μέσα 10 ἡμέρας.

Κατόπιν τῆς πρακτικῆς αὐτῆς παρατηρήσεως τοῦ δικαστοῦ, ὁ Λάζεκ ἐσκέφθη καὶ αὐτὸς πρακτικώτερον καὶ ἐπλήρωσε διὰ νὰ μείνῃ ἐκτὸς τῶν φυλακῶν.

Α. Β.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΕΚΛΟΓΕΩΣ

Δὲν κτεπείγει νομίζω νὰ φωτογραφηθῶ καὶ ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ, ἀρηγούμενος, ὡς εἰς τὰς κωμῳδίας, ὀλίγων ὡρῶν γεγονότα. Διὰ τοῦτο ἀντιπαρέρχομαι καὶ τὸ ὄνομα ἰδιαιτέρας πατρίδος, λόγῳ ὅτι ἡ ἰδιαιτέρα πατρὶς ἔφθειρε τὴν ἄλλην, ἐν ᾗ ἕνα ἡ φυλὴ διεβίωσε πιεματικὸν βίον. Πανταχόθεν ὅθεν ἠχεῖ εἰς κῶδων γαοῦ καὶ ἐκλογικὴ κίνησις, ἕκαστος θηλάζει ὡς λύκος ἕνα μαστὸν τῆς Ἐρεσίας Ἀρτέμιδος, βουλευταί, δήμαρχοι καὶ κομματάρχαι, αἰσχρὸν δὲ τὸ καλεῖν πατρίδας τὰς φωλεὰς ταύτας. Πατρὶς εἶνε πᾶσα ἡ Ἑλλάς.

Ὁ πατήρ μου, ὅπως μὲ ἀναδείξῃ, ἡμέραν τινὰ ἀσφαλῶς δήμαρχον, μὲ ἐνέγραψεν εἰς τὸ δημοτολόγιον τοῦ Δήμου Κωθωνίων, ἔμελλον δὲ νὰ ψηφίσω τὸ πρῶτον κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον, ὅτε εἰσῆλθον εἰς περίοδον πολιτικῆς δράσεως θερμὴν ἐκ τῆς νεότητος καὶ αὐτοσυνείδητον. Τὸ χωρίον κατοικεῖται ὑπὸ τριακοσίων περίπου εὐσταλῶν ποιμένων καὶ ποιμενίδων, e in Arcadia ego, λύκος εἰς τὸ μανδρὶ καὶ Πὰν εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος, εἰς τὸ οὗς καλῆς ποιμενίδος. Περὶ τὴν δείλην τῆς παραμονῆς τῶν ἐκλογῶν ἐξῆλθομεν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Νομάρχου καὶ ἑτέρου τινὸς ἀγιώστου, ὃν παρουσίασεν εἰς ἡμᾶς.

— Ὁ Κύριος Δήμαρχος Οἰνεῶνος σᾶς τὸν συνιστῶ ἰδιαιτέρως.

— Πᾶς δήμαρχος Οἰνεῶνος καὶ συνοδὸς τοῦ Νομάρχου εἶνε ἐδῶ ὡς εἰς τὸν οἶκόν του, ἀπήντησα ἐγώ.

Ὁ Πάρεδρος τοῦ χωρίου προσεφώνησε μετὰ τοῦτο αὐτοῦς διὰ λόγου, ὃν βεβαίως θὰ ἐξήλευεν ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων, καὶ τὸν ὡδήγησεν εἰς τὴν φιλόξενον οἰκίαν του. Ἐκεῖ καὶ ἡμεῖς ἐκλήθημεν μετὰ τὸ δεῖπνον, *ὅπως διεσκεφθῶμεν*, ὡς ἔλεγον, περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ μηλόβοτον χωρίον, μετέβην δὲ καὶ ἐγὼ ἐμφυσιωμένος διότι ἐκλήθην εἰς τοιοῦτον συνέδριον.

Εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης ἵστατο μέγας ἀμφορεύς, ὡς χορευτὴς Διόνυσος, περὶ αὐτὸν δὲ ἡ ὁμήγυρις ἱεραρχικῶς καὶ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων, ἃ εἶχεν ἕκαστος. Γυνὴ βαθύζωνος, ὁμοιάζουσα τὴν ὑδρόγειον σφαῖρος, περιέφερε κακὴ τὴν αὐτὴν τάξιν κεθωνίων πλήρες ἐπὶ δίσκου μικροῦ, πεπιεσμένη εἰς τοὺς πόλους, εἶχεν ἐξογκωθῆ περὶ τὸν ἰσημερινὸν καὶ διέγραφε τὴν ἐλλειπτικὴν εἷς ὅλα τὰ σχήματα τοῦ Κεπερνίκου. Εἴχομεν ἤδη καταγνῶῃ πάντες ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὅτε ὁ Νομάρχης λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε ταῦτα:

— «Κύριοι, εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι καὶ ἡ ἡμεῖς ἔλθωμεν σεῖς ἐμάθετε τί κομίζομεν. Ἔχω ἐντολὴν παρὰ τοῦ μεγάλου Πρωθυπουργοῦ νὰ καταστήσω ὑμῖν γνωστὰ τὰ ἔργα, δι' ὧν θὰ προικίσῃ τὸ χωρίον τοῦτο, ὅπως συντόμως ἀναδειχθῇ πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ. Νομίζω μάλιστα ὅτι προώρισεν ἕνα ἐξ ὑμῶν δήμαρχον.

Καὶ εἰς τὴν φράσιν ταύτην ἕκαστος ἡμῶν ἐσκεφθῆ ὅτι περὶ αὐτοῦ πρόκειται.

— Καὶ πρῶτον πάντων ἀπεφάσισε νὰ περιλάβῃ τὴν κωμόπολιν ταύτην εἰς τὸ σιδηροδρομικὸν δίκτυον καὶ συγκοινωνήσῃ *μετὰ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης*...

— Κύριε Νομάρχα, ἀπήντησα, χαίρω ὅτι τὸ εὐτελὲς χωρίον μας ἠξιώθη τόσης χάριτος καὶ εὐνοίας, ἀλλὰ θὰ στέρξῃ ἀρά γε ἡ ἑταιρία τοῦ σιδηροδρόμου νὰ πληρώνῃ τοὺς ἐπιβάτας ἀντὶ νὰ πληρώνεται παρ' αὐτῶν; Εἰσθε ὁ πρῶτος ἐλθὼν ἐδῶ καὶ ἐξεπλάγην ὡς ὁ Ρομπινσόν, ὅτε εἶδεν ἄνθρωπον εἰς τὴν νῆσόν του.

Ὁ κ. Νομάρχης μὲ ἠτένισε λοξῶς καὶ ἐξηκολούθησε:

— Θὰ διοχετεύσῃ τὰ ὕδατα τῆς Στυμφαλίας.

— Θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ ἐμποδίσῃ τὰς πλημμύρας τοῦ Λάδωνος.

— Θὰ ἐγκατασταθῇ ἐδῶ τὰς ἀρχὰς τοῦ νομοῦ καὶ πυροβολικὸν καὶ ἵλην ἱππέων ὅπως φυλάττωσι τὰ ποίμνια ἀπὸ τοὺς λύκους.

— Καὶ τὰς ποιμενίδας ἀπὸ τοὺς ἱππεῖς.

— Θὰ ἀσφαλτώσῃ τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς κωμοπόλεως πλατεῖαν ἐπ' ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας. Θὰ ἱδρύσῃ Γεωργικὴν Τράπεζαν, θὰ ἀγείρῃ γυμνάσιον καὶ θέατρον καὶ φρενοκομεῖον.

— Νομίζω ὅτι ἀπὸ τούτου ἔπρεπε νὰ ἀρχίσητε.

— Φροντῶ, εἶπεν ὁ Δήμαρχος Οἰνεῶνος, ὅτι θὰ ἦτο πρακτικώτερον νὰ σκεφθῆτε οἱ ἰδιοι περὶ τῶν ἀγαγκῶν καὶ τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῆς πατρίδος σας καὶ δι' ὑπομνήματος ὑποβάλετε εἰς τὸν Κύριον Πρόεδρον περὶ πάντων.....

Τοιούτους ρητορικοὺς κυβολίθους οἱ συνδημόται μου δὲν ἠδύναντο βεβαίως νὰ καταπίωσι, ἄνευ τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ. Τότε ἡ Κυρία Παρέδρου, στραφεῖσα περὶ τὸν ἄξονά της, περιέφερε κύκλῳ τὸν ἀρσίνοα χυμὸν τῆς ἀμπέλου, ὃν ὁ κ. Νομάρχης ἐφαίνετο ἐπιθυμῶν νὰ ροφήσῃ ἐκ τῶν χειλέων της. Πλησιάσας με μετ' ὀλίγον, μοι ὡμίλησε μετὰ περισσῆς ἐρασμιότητος, προθυμοποιηθεὶς νὰ μὲ ἀναδείξῃ δήμαρχον Κωθωνίων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὥρα εἶχε παρελθεῖ, ἤρχισαν νὰ ἀποχωρῶσι ὑποκλινόμενοι. Αἱ χειραψαὶ τοῦ Νομάρχου ἦσαν τόσον ἐγκάρδιοι, ὥστε συνεκολλῶντο αἱ παλάμαι ἐκ συγκινήσεως, ὅτε δὲ ἀπεχαιρέτισε καὶ ἐμέ, ἠσθάνθην μᾶλλον τὴν ἀφὴν τοῦ Γεωργ. Σταύρου παρὰ τὴν ἰδικήν του καὶ ἐρρίγησα.

— Τὸν συνδυασμὸν ὁλόκληρον, φίλτατε.

— Κύριε Νομάρχα, ἀπήντησα, τὸ Σύνταγμα λέγει ὅτι ὁ λαὸς ἐκλέγει τοὺς βουλευτὰς καὶ ὄχι τοὺς συνδυασμούς.

— Οἱ συνδυασμοὶ συγκροτοῦνται ἀπὸ βουλευτάς.

— Ἀπὸ ὑποψηφίους βουλευτάς.

— Ἐν τῇ ἑνώσει ἡ δύναμις.

— Ἀλλ' αὐτὴ ἡ δύναμις εἶνε ἐγαντία τοῦ νόμου ὅστις πρέπει νὰ εἶνε ὁ μόνος ἐν τῷ Κράτει δυνατὸς καὶ αὐτὴ ἡ ἕνωσις, ἕνωσις ἀνθρώπων οὓς δὲν ἐκλέγει ὁ λαὸς ἀλλὰ συμβολὴ καὶ ἀμοιβαιότης κακοήθων συμφερόντων. Ὁ μὲν προσφέρει τὴν ἐπιρροήν του, ὁ δὲ τὸν πλοῦτον του, ὁ δὲ τὸ χρῖσμα τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοὺς καταλλήλους ὑπαλλήλους, ὁ δὲ τὴν γυναῖκα του καὶ ὅ,τι ἕκαστος ἔχει, ψήφους δὲ ὁ μὲν δέκα χιλιάδας, ὁ δὲ δέκα μόνον. Ποῦ εὑρίσκετε εἰς τὴν ἕνωσιν ταύτην τὴν προσωπικὴν ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην ἣν ὁ ἐκλογεὺς πρέπει νὰ ἔχῃ ὅπως κατὰ τὸ πολίτευμα ἐκλέξῃ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ; Γνωρίζει ὁ εἷς τὸν ἄλλον; Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ πλειοψηφία συγκροτεῖται κατὰ ἀγέλας καὶ οὐχὶ κατ' ἄτομα καὶ ὑπὸ ἕνα ἀγελάρχην.

— Ὅταν ὁ ἀγελάρχης εἶνε μέγας ἀνήρ, νόμοι, θέσεις, φιλοδοξίαι συγκορυφοῦνται εἰς αὐτὸν καὶ πῶ· αὐτοῦ θὰ γίνετε δήμαρχος Κωθωνίων.

Ταῦτα εἰπὼν ἔτειγε καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους τὴν παλάμην, ψιθυρίζων τὸ σύνθημα τῆς ἀναγνορίσεως.

Μετὰ μεσημβρίαν συνήλθομεν πάντες εἰς τὸν περίβολον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου ὅπως ἀποφασίσωμεν ἐπὶ πάντων καὶ ὑποβάλωμεν ἐγκαίρως τὰς ἀξιώσεις ἡμῶν εἰς τὸν κ. Νομάρχην ἐπισπεύδοντα τὴν περιοδείαν του. Ἄλλοι ἤθελον νὰ διορισθῇ εἷς ἐξ αὐτῶν γραμματοδιδάσκαλος, ἄλλοι νὰ καθορισθῶσιν αἱ βοσκαὶ τοῦ χωρίου καὶ ἄλλοι νὰ ἐλαττωθῇ τὸ αἰγογόμιον. Οἱ μὲν διότι εἶχον τέκνα, οἱ τὲ διότι εἶχον βοσκάς, οἱ δὲ διότι εἶχον αἶγας. Ἡ συζήτησις ἤθελεν ἔτι μᾶλλον ἐκτραχυνθῇ εἰς ὕβρεις ἄνευ ἐμοῦ κρατοῦντος τὸ δυναμόμετρον τοῦ δηλητηρίου ὁ ἔπιον.

— Ὦ ἀγαθοὶ Ἀρκάδες, εἶπον, κακὸς δαίμων ἐφθόνησε τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ποιμενικοῦ βίου σας. Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶνε ἀποφρὰς καὶ σκεπτόμενοι περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ χωρίου, μεγάλην συμφορὰν θὰ ἐπισύρητε ἐπ' αὐτοῦ. Ἄγομεν σήμερον τὴν 29 Μαΐου, ἐπέτειον τῆς ὑποδουλώσεως τοῦ Γένους. Δὲν αἰσθάνεσθε ἔλεγχόν τινα; εἰπὲ ἡ συνείδησίς σας ἐλαφρὰ καὶ αἱ χεῖρές σας καθαραί; Ἀποφύγετε τοὺς δύο τούτους ξένους, ὡς θὰ ἐπράττετε ἂν προηχοντο ἀπὸ πόλιν λοιμώδη. Σᾶς ἐπότισαν βραδὺ δηλητήριον καὶ ἐφάγετε ἀσυνειδήτως τὸν κεφτὲν τοῦ φυλῆ· καὶ τὸ τυρὶ τοῦ πόντικοῦ. Εἰπατέ μοι ποίους θὰ ψηφίσητε;

— Τοὺς ὑποψηφίους;

— Γνωρίζετε αὐτούς;

— Ὄχι.

— Ἐπιστεύεσθε εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν τὸ κλειδὶ τοῦ μανδρίου σας;

— Ὄχι.

— Πῶς ἐμπιστεύεσθε εἰς ὅλους τὸ κλειδὶ τοῦ δημοσίου ταμείου; Μὴ γνωρίζοντες αὐτούς, πῶς γνωρίζετε ὅτι δ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΧΩΜΑΤΑ — ΑΠΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

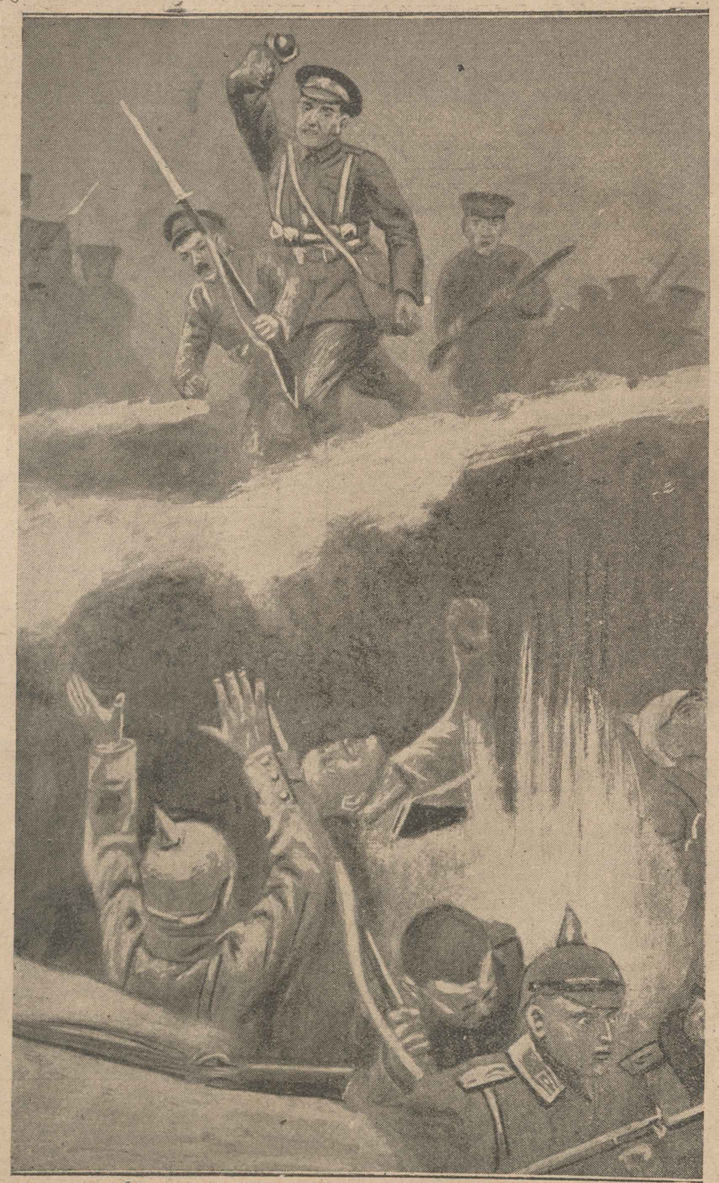

Ἔφοδος Ἀγγλων διὰ χειροβομβίδων ἐναντίον Γερμανικοῦ προχώματος εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον.

Ὁ πόλεμος εἰς τὰ προχώματα ἔχει προσλάβει τώρα ὅλην τὴν ἔντασιν αὐτοῦ εἰς σφοδρότητα καὶ ποικιλίαν μέσων. Ἕνα δὲ ἀπὸ τὰ φοβερώτερα καὶ συνηθέστερα μέσα εἶνε καὶ αἱ χειροβομβίδες.

ΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΜΑΣΚΑΙ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ. — Γάλλοι στρατιῶται ἐκ τῶν μαχομένων ἐπὶ τοῦ μετώπου, φέροντες πολεμικὰς μάσκας. Αἱ μάσκαι αὗται, νέου συστήματος, προφυλάσσουν ἀπὸ τὰ ἀσφυξιογόνα ἀέρια καὶ ἔχουν ἀποτελεσματικὴν καὶ ἄλλων ἀγρίων ζώων.

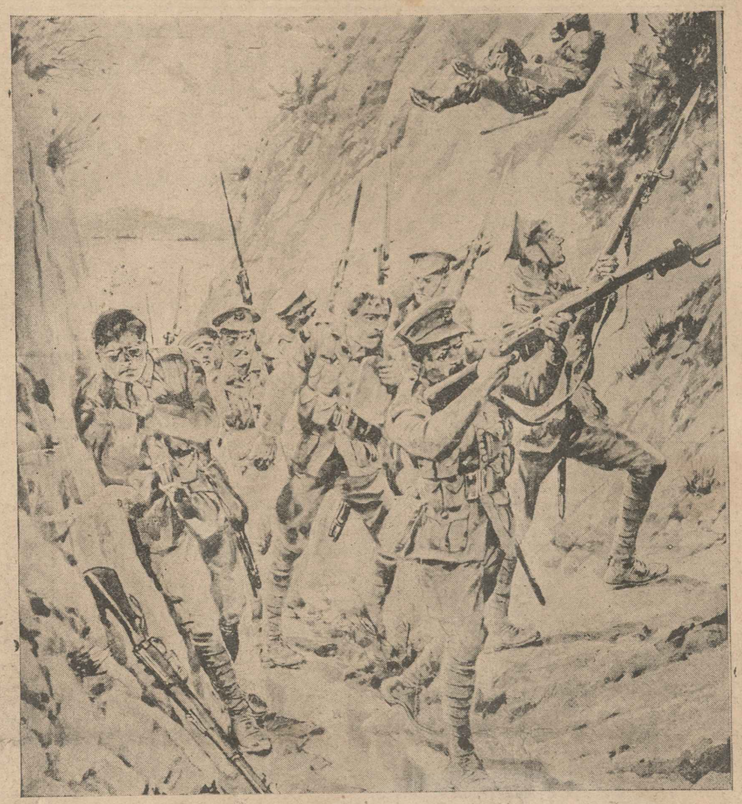

ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ. — Ἀγγλικὸν σύνταγμα κινητοποιούμενον διὰ μέσου χαράδρας, κατά τινα τῶν τελευταίων μαχῶν, παρὰ τὴν Δοϊράνην.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΑΥΣΤΡΙΑΚΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ. — Κατὰ τὰς προσφάτους σφοδρὰς καὶ ἀλλεπαλλήλους μάχας ἐπὶ τοῦ βορείου μετώπου, πλὴν τῶν ἄλλων ἀπωλειῶν, οἱ ἀντίπαλοι στρατοὶ εἶχον τοιαύτας καὶ εἰς αἰχμαλώτους. Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παρέχει πλήρη ἰδέαν τῶν αἰχμαλωσιῶν, αἵτινες γίνονται εἴτε κατ' ἄτομα εἴτε καθ' ὁμάδας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Θεοδοσίου. Ὅσα ἐγκρίνονται φαίνονται ἐν τῇ στήλῃ ἐγκρίσεων.—*Ν. Σακελ.* Αἱ μεταφράσεις πρέπει νὰ μὴ εἶνε ἀτεχνοὶ πρὸ παντὸς γραμμέναι εἰς μίαν γλῶσσαν. Αὐτὸς εἶνε ὁ ἕνας λόγος· ὁ ἄλλος εἶνε ὅτι τὸ «μετάλλιον τῆς ἀνδρείας», εἶχεν ἐγκριθῇ πρὸ τῆς ἀποστολῆς τῆς μεταφράσεως ὑμῶν.—*Μηνᾶν Εὐάγγελον.* Ὅταν γράψετε ἀπὸ τὰ δύο μέρη τοῦ χάρτου, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.—*Μικρὸ Χαλεπιανόπουλο.* Τὰ ἔργα σας φροντίσατε νὰ εἶνε ἐιδιαφέροντα, ἐλκυστικά.—*Ἰω. Μ. Παναγιωτόπουλον.* Ὑποθέσομεν ὅτι τὸ ἀνεγγώσαμεν.—*Ε. Φωτ.* Ἀκατάλληλον δυστυχῶς.—*Γ. Μωραΐτην.* Δὲν εἶνε σοβαρὸν ὕφος.—*Γ. Κασιδόπουλον.* Ὅταν ἐκδοθοῦν θὰ σταλοῦν καὶ τὰ 4 φύλλα μαζύ. πεντηκοντάλεπτος συνδρομὴ δὲν ὑπάρχει.—*Σύλλογος «Ἑλληνικὴ Νεολαία»* Συνδρομὴ ἐξάμηνος ἐλήφθη. Ὁ κ. Μωραΐτης ὡς βραβευθεὶς εἰς τὸν πρῶτον διαγωνισμὸν τοῦ Συλλόγου σας ἐνεγράφη.—*Ι. Δήμου.* Διότι μόνον οὕτω ἡτο δυνατὴ ἡ δημοσίευσίς του.—*Χ. Μιχαλόπουλον.* Ὅταν εἶνε προσωπικὰ πρὸς 3 λεπτὰ τὴν λέξιν. Γράψατε τί παριστᾷ ἡ εἰκών.—*Φωτ. Κούσουλαν.* Δίκαιον ἔχετε ἀλλὰ τὸ νὰ ἀπαντῶμεν εἰς ὅλους τοὺς λόγους πρέπει νὰ ἀναγνωρίσετε ὅτι εἶνε ἐργασία πολὺ δύσκολος.—*Τομληρὰν Ναυτοπούλαν.* Καὶ τὰ δύο δυστυχῶς εἶνε ἀκατάλληλα.—*Χρ. Μιχάλογλου.* Τὸ ἀντίτυμον ποῦ ἐστείλατε ἦτο διὰ μίαν δημοσίευσιν μόνον.—*Ι. Καθανιώτην.* Δύνασθε πολὺ συντόμως.—*Ζαχ. Συνοδινόν.* Εἶνε ἐλεύθερον.—*Καλλ. Ψαρᾶ.* Συνδρομή σας ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε.—*Δημ. Κασιώτην.* Συνδρομὴ πρὸς ἐγγραφήν σας ἐλήφθη.—*Ρεῦμα Πηνειοῦ.* Ἀντίτιμον δὲν ὑπῆρχεν, ἂν σ' εἶπε πρέπει νὰ στείλετε μαζὶ καὶ τὸ κείμενον.—*Χρυσαν. Κακουρᾶτον.* Δραχμὰς δέκα θὰ σταλῇ δὲ τεμαχισμένος εἰς δύο.—*Ἀγγ. Παναγιωτοπούλου.* Ἂν ἐγκριθῇ θὰ τὸ ἰδῆτε εἰς τὴν στήλην τῶν ἐγκρίσεων.—*Ἀντώνιον Θ. Χῖον.* Μόνον διὰ τοὺς δύο δραχμὰς 6 καὶ 50 διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς.—*Δ. Κ.* Εἰδοποίησις ἀκατάλληλος.—*Σ. Ἀνθούλ.* Λόγῳ τῆς φρασεολογίας του ἀκατάλληλον.—*Τιγ. Πιζάρρο.* Δύνασθε.—*Ε. Γαλανόπουλον.* Δύνασθε. *Ἰωάννην Χαραλάμπους.* Συνδρομὴ πρὸς ἀναγνώσιν ἐλήφθη.—*Τομληρὸ Καπετανάκι.* Διὰ τρεῖς φορὰς δραχ. μία καὶ 50.

Ἐρωτόλημπτον, Γρ. Τσοκᾶν, Ἄγγ. Βερύκιον, Δ. Μανροκέφαλον, Χ. Χριστιανόν, Κ. Γιαμαρέλλον, Εὔστ. Σπηλιωτόπουλον, Τάκην Γκιο., Ἰ. Ζαζάνην, Ν. Μακρῆν, Ν. Μαυρῆν, Ἀριστ. Παπανικολάου, Ἐρασμ. Ζαριφάκη.

Τὰ παρ' ὑμῶν σταλέντα λογογραφήματα ἐλήφθησαν.

ΟΣΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ δὲν εἶνε γραμμένα ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνον ὄψεως τοῦ χάρτου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν δύο, ὡς ἄχρηστα διὰ τὸ τυπογραφεῖον, δὲν ἐξετάζονται οὐδὲ ὑποβάλλονται εἰς ἔγκρισιν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΠΑΡΑΛΥΤΟΣ ΗΜΗΝ ΚΑΙ ΕΠΕΡΙΠΑΤΗΣΑ

Παράλυτον τελείως καὶ ἀπὸ τοὺς δύο πόδας μὲ ὠδύνην ἦταν ἀπὸ τὸ χωρίον μου Κασκαβέλα τῶν Θηβῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ *Πειραιῶς ἀρ. 10* τελειότατον *Ἠλεκτροθεραπευτήριον* τοῦ τ. *Ὑφηγητοῦ τῆς Νευρολογίας κ.* **ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ**, ἐκεῖ δὲ εἰς διάστημα 29 ἡμερῶν ἠδυνήθην νὰ περιπατήσω. ***ΘΑΥΜΑ*** πραγματικόν. Διακηρύττω τὴν εὐγνωμοσύνην μου εἰς ὅλον τὸν κόσμον δημοσίᾳ, διότι οἱ ἄλλοι ἰατροὶ μὲ εἶχον καταδικάσει εἰς αἰωνίαν παράλυσιν. Ὁ θεραπευθεὶς

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΥΛΟΥ

Τὰ **Ὀφθαλμικὰ** νοσήματα
Θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ κλινικῇ τοῦ εἰδικοῦ ὀφθαλμολόγου
Σπήλιου Ι. Χαρκιῆ
Τ. ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κλπ. ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ Σχολῇ τῶν Παρισίων σπουδάσαντος κλπ.
20 Ὁδὸς Πειραιῶς 20
Ἀθῆναι, Τηλέφωνον 654.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Τρία λεπτὰ ἡ λέξις

Νέος (τελειόφοιτος νομικῆς) ζητεῖ ἐργασίαν ἐν γραφείῳ. Πληροφορίαι ὁδὸς Ἀρείου Πάγου 50. Ἰωάννην Ἀνδρομηδᾶν.

Ζητεῖται διδασκάλισσα ἐχουσα ὥρας διαθεσίμους διὰ παραδόσεις γαλλικῆς καὶ διημένουσα ἐν Π. Φαλήρῳ. Δ)σις: Α. Β. Γ. ρ. ρ. Ἀθήνας.

ΔΗΛΩΣΙΣ.—Ζητοῦνται δραστήριοι ἀντιπρόσωποι, νέοι καὶ δεσποινίδες, τοῦ ἐν Σύ.ῳ ἱδρυθέντος συλλόγου «Πατρίς». Βεβαιοῦμεν ὑμᾶς ὅτι θὰ θελχθῆτε καὶ θὰ ὑποστηρίξητε ἡμᾶς. Οἱ βουλόμενοι ἀπευθυντέον: Γεράσιμον Μωραΐ·ην ρ. ρ. Σύρου Ἀναμένομεν,

Ἐρωτευμένο κοριτσάκι. Ἀνταλλάσσητε ἀκόμη κάρτας καὶ ἐπιστολάς, ἢ μήπως διεκόψατε τὴν ἀνταλλαγήν. Ἐὰν διεκόψατε διατί τόσον γρήγορα.... καθόσον μίαν κάρταν ἔλαβον ἐγὼ ἔστειλον 3 τοιαύτας καὶ μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν ὅπου εὑρισκόμην· ἀπαντήσατε μέσον «Ἑλλάδος» διὰ νὰ καθορισθῇ ἡ θέσις σας. Πάτραι, Λοῦλα Δημητρ.

Ἀνταλλάσσω παντοχόθεν τοπεῖα ἢ ἐπιστολὰς ἐπὶ διαφόρων κοινονικῶν ζητημάτων. Ἀποκλείονται οἱ ὀρνιθοσκαλίζουσαι. Ἀπευθυντέον, Σ. Λιβάνη ρ. ρ. Πάτρας

ΔΗΛΟΥΤΑΙ ΕΠΙΣΗΜΩΣ, ὅτι συνήφθη συμμαχία μεταξὺ «Πειρατῶν Σαβάνης» καὶ «Μικρῶν Λόρδων». Ἄρα, Ἀρχηγὸς «Πειρατῶν Σαβάνης» καὶ Πρόεδρος «Μικρῶν Λόρδων».

«Ἀνδρείους Σπαρτιάτας» Ἀπαντῶμεν ταχυδρομικῶς. «Πειραταὶ Σαβάνης».

«Δούκισσαν Σπάρτης». Ἀπαντῶμεν ταχυδρομικῶς, «Μικροὶ Λόρδοι».

«Χρυσορρόδινος ἐλπίς», Καλὲ μᾶς ἐγνωρίσατε; Δὲν μᾶς ἀπεκαλύψατε; "Ω!!! σᾶς εὐχαριστοῦμεν (;)... ἄλλο; «Μικροὶ Λόρδοι».

Εἰς τὸν συναρχηγὸν «Σπυρίδωνα» καὶ πρόεδρον «Μικρῶν Λόρδων» εὔχομαι ἔτη Μαθουσάλα. Ἄρα, Ἀρχηγὸς «Πειρατῶν Σαβάνης».

Ἀνταλλάσσω τοπεῖα καλλιτεχνικὰ πινταχόθεν. Ἀνταλλαγὴ εἰλικρινής. Μαίρη Χρηστίδου ρ. ρ. Ἀνδραβίδα.

Attention!!—Ἀνταλλάσσω c. p. Ἑλληνιστί, Γαλλιστί· ψευδώνυμα σιγή. Χρυσοῦλα Φωτειοῦ ρ. ρ. Κοζάνη.

Ἔλεον. Συγγ. Ἀσιαν.—Σᾶς ἀπαντῶ· φροντίσατε παραλαβήν.
Φάρσαλα «Νεράϊδα τοῦ Ἠπείρου»

Ἔλεον. Συγγ. Ἀσιαν.—Φροντίσατε παραλαβὴν c. p. μου. «Τοξότης καρδιῶν» Φάρσαλα.

Πωλῶ γραμματόσημα. Παρακαλῶ οἱ ἀγοραστὰ ὅπως ὁρίσουν τιμήν.
Δ)σις Ω. Α. ρ. ρ. Σευλίδα

Ἐπὶ πανηγυρικῇ ἐπιτυχίᾳ ἀγαπητοῦ μου ἐξαδέλφου Σπήλιου Ντολιοπούλου ἐκλεγέντος βουλευτοῦ μεταξὺ τῶν πρώτων ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας, τῷ διαβιβάζω τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου. Θεσσαλονίκη
Φώτιος Μουχτόπουλος

Κασσάνδρα.—Εὐχαριστήθην δι' ὑγείαν σου, κάγὼ ὑγιαίνω. Ποῦ θέλεις γράψω;
Χίλια φιλιὰ Πολύβιος

Νίκη Παυλ.—Γνώρισέ μου διεύθυνσιν μέσον «Ἑλλάδος» γράψω. Ἀτρωτος (Σύρου)

Κ. Παπαγ. — Ποίαν ὑπονοεῖτε; Γράψατε ἀρχικά. Ποῦ πρῶτον συνηντήθητε; Κάποια

Πρὸς τὸν ἀγαπητόν μου φίλον Σπυρίδωνα Κ... ἑορτάσαντα τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματός του εὐχομαι αὐτῷ χρόνια πολλά. Γ. Δ. Κ.

Τὴν φιλτάτην Βρισ. Κυριακάκ. — Διὰ τὰς εὐχάς της εὐχαριστῶ θερμῶς.
Σπτρ. Μιγκάρδος

Ἀνταλλάκται!! Ἀπερχόμενος ἐξ Ἀμαρουσίου θεωρῶ καθῆκόν μου ἵνα ἀποκαλυφθῶ, ἑκουσίως, τὰ δὲ ψευδώνυμα: «Ἀμαρουσία Ἀρτεμις», «Ἐρωτόκριτος», «Φωφὼ Κ. Κ.», «Μαραμένον Ρόδον», «Sigler», «Ρόδινος Κόσμος», «Νάρκισσος», «Μῆλον τῆς ἔριδος», «Ὑάκινθος» κ.τ.λ. «Μελαγχολικὸς Ἱππότης», ἀνῆκον ἅπαντα εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. ...Καὶ ταῦτα πρὸ γνώσιν τῶν γνωστῶν μου!!! Aurevoir. Εὐχαριστῶ ἅπαντας.
Σόλων Μουστάκας

Attaution! Attantion! Παγκόσμιος ἐπικερδὴς διαγωνισμός, ἀπαρτιζόμενος ἐκ 2 γρίφων καὶ 1 ἀπροσδοκήτου. 1) Ἀπροσδόκητον: Ποία λέξις γράφεται μὲ λι. 2) Γρῖφος:

μενε + μενε + θα X τύχης

3) Γρῖφος: Κωστή! Κωστή! Κωστή! Κωστή! Λύσης θεωρεῖται ὁ λύων τοὐλάχιστον δύο· ἔχει δὲ ἕνα κλῆρον εἰς τὴν κληροτίδα· ὁ ὁ λύων καὶ τὰ τρία ἔχει δύο κλήρους. Ἕκαστον τῶν τριῶν αἰνιγμάτων δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ εἰδ. 20λέπτου ἀσφραγίσ ου γραμματοσήμου καὶ τὰ τρία ὁμοῦ 60 λεπτά. Λύσεις δεκαὶ μέχρι 10ης Ἰανουαρίου 1916 εἰς τὴν ἑξῆς ἀσφαλῆ διεύθυνσιν. Κον Γεώργιον Φ. Διαμαντὴν ρ. ρ. Ἡράκλειον-Κρήτης. ΜΕΓΑΑΑ ΒΡΑΒΕΙΑ!!! Θὰ κερδίσουν 30 ἀριθμοί. Ἀληθῆ κέρδη. 1) Ἕνα χρυσοῦν Ἀμεριναγικὸν ὡρολόγιον ὀκταήμερον τῆς χειρὸς ἀξίας 20 δολλαρίων, ἤτοι 100 δραχμῶν! 2-4) Ἕκαστος ἀπὸ μικρὸν τῆς τσέπης ρεβόλβερ ἀξίας 7 δολλαρίων ἤτοι. 35 δραχμάς, 5 10) ἕκαστος ἀπὸ ἐν-κυνηγετικὸν Ἐλβετικὸν φλόμπερ 9 m)m, 10-20) ἕκαστος ἀπὸ ἓν νικ-λινον ὡρολόγιον τσέπης ἀξίας δραχ. 20, 20 25) ἀπὸ ἕνα κυλινδρικὸν ἠλεκτρικὸν φανὸν ἀξίας 7 δραχμῶν, 26-28) ἀπὸ ἕνα τετράδραχμον λαχεῖον Ἐθνικοῦ στόλου, καὶ 29-30) ἀπὸ ἕνα δίδραχμον λαχεῖον Ε. στόλου.—Μὴ χάσετε τὴν εὐκαιρίαν! Τμήσατε εἰς τὸ τρόϊσμα τοῦ μυελοῦ! ΑΛΗΘΗ ΚΕΡΔΗ!!!! ΟΧΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝ!!!!

Ἀνταλλάσσω γραμματόσημα. Διεύθυνσις Χρῆστον Μιχάλογλου Θεσσαλονίκην.

Ἀνταλλάσσω c. p. μετὰ τῆς μαθητιώσης γεωλογίας ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ἀπάντησις ταχεῖα. Δ. Κ. Κ. γυμνασιόπαιδα, ρ. ρ. Θεσσαλονίκη.

Ἀλτ! Ἀνταλλάσσω c. p. μόνον μὲ δίδας, εἰς ψευδώνυμον δὲν ἀπαντῶ. Προτιμῶ Θεσσαλονίκης. Δ)σίς μου J. Sarrin Poste—Restante Salonique.

Ἐλεογώρα.—C. p. ἔλαβα. Εὐχαριστῶ. Σᾶς ἔγραψα ρ. ρ. Φροντίσατε παραλαβήν. Σ. Β. Π.

Προσοχή! Ἀνταλλάκται καὶ ἀνταλλάκτριαι ἱδρύσαμεν Β' Παράρτημα τοῦ Συλλόγου «Ἰσχυς» ἐν Ζακύνθῳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἡ «Ζάκυνθος». Ζητήσατε καταστατικόν. Λαχεῖα εἰκοσιπεντάλεπτα. Κέρδη ἀληθῆ. Δ)σις Ὀθωνα Ματαπάγκαν μαθητὴν, Ζάκυνθον.

Προσοχή! Ἀνταλλάξατε μὲ τὸν «Ῥωμαντικὸν Κύριον» ρ. ρ. Ζάκυνθον.

Ἀνταλλάσσω c. p. μετὰ γέων παντοχόθεν ἰδίως Κυπαρισσίας Ζακύνθου, Κερκύρας, «Τρελλὴ ἐξ Ἔρωτος» Ζάκυνθος.

Ἀνταλλάσσω c. p. καὶ ἐπιστολὰς μετὰ δεσποινίδων καὶ κυριῶν πεπαιδευμένων. Εἰς ψευδώνυμα σιγῆ. Ἐχεμύθεια ἄκρα. Δ)σις Δ. Β. Μ. ρ. ρ. Καβάλλα.

Ἀνταλλάσσω καλλονάς, ἰδίως μὲ μαθήτριας Θεσσαλονίκης καὶ δὴ Προτύπου Νούκα. Δ)σις: «Ῥωμαντικὸ Κιοσκάκι» ρ. ρ. Θεσσαλονίκην.

«Δούκισσα Σπάρτης».—Ἀπεκαλύφθης. Ζῆσαι ὑπαλληλίσκος. Μυστήρη. Γνωστός

Προσοχή, Προσοχή. — ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η «ΟΜΟΝΟΙΑ».—Α'. Μέγας διαγωνισμός. 1) Ζ-τ--μ ν--- 2) Ποῖα πόλις ρωτᾷ τὸν γοικοκύρη της ἂν θέλῃ ἄλλο γοίκι. 3) Στὴν κεφαλὴ συχότατα μικρῶν μεγάλων κεῖμαι, ἐὰν δὲ ὀξυτονισθῶ στοὺς δρόμους κεῖμαί. — Βραβεῖα πραγματικὰ 1ος) δραχμὰς 10, 2ος) ἑξάμηνος συνδρομὴ «Ἑλλάδος», 3ος) δίδραχμον λαχεῖον τοῦ στόλου, 4ο.) μονόδραχμον, 5ος) 8 c. p., 6ος) 5 c. p.—Λύσης λογίζεται ὁ λύων ἓν. Λύσεις δεκαὶ μετὰ δεκαλέπτου μέχρις 15 Ἰανουαρίου. Ζητοῦνται δραστήριοι ἀντιπρόσωποι. Διεύθυνσις Χρῆστον Μιχάλογλου Θεσσαλονίκην.

Συνέχεια Καταχωρίσ. στὴν 11ην σελ.

ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Μεταξὺ τῶν βραδέως ἀλλὰ μὲ σταθερότητα καὶ σπουδαιότητα τελειοποιουμένων βαθμηδὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου πολεμικῶν ὀργάνων εἶνε καὶ τὰ αὐτοκίνητα.

Ἔχουν ὑποστῆ ἀληθῶς καταπληκτικὴν ἐντάσειν τὰ πολεμικὰ αὐτοκίνητα, ἀπὸ τινος χρόνου, ἰδίως δὲ ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

Σήμερον τὰ στρατιωτικὰ αὐτοκίνητα θωρακισμένα καὶ ὡπλισμένα μὲ πολυβόλα καὶ ταχυβόλα εἶνε ἀληθῶς μικρὰ κινητὰ ὀχυρώματα. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία, ὅτι μὲ τὴν γοργοτάχυν τελειοποίησίν των, ἤτις ἔγκειται καὶ εἰς τὴν αὔξησιν ὄχι μόνον τῆς ἀμυντικῆς καὶ ἐπιθετικῆς δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ μεγέθους των πολὺ ταχέως τὰ γεώτατα καὶ φοβερὰ πλέον ταῦτα πολεμικὰ ὄργανα θὰ παρουσιάσουν ὄψιν καὶ ἀξίαν κινητῶν φρουρίων.

Ὁ τελευταῖος οὗτος ἰσχυρισμὸς δὲν φαίνεται δόλιον ὑπερβολή. Ἀρκεῖ νὰ δοθῇ προσοχὴ ὅτι καὶ τώρα ἀκόμη τὰ πολεμικὰ αὐτοκίνητα κινητοποιούμενα σωρηδὸν πρὸς ὡρισμένον σημεῖον μάχης πρὸς ἐπίθεσιν διὰ τοῦ πυροβολικοῦ του ἢ μεταφορὰν ἀστρατιαίων ἐνισχύσεων στρατοῦ ἢ πολεμοφοδίων ἢ ἀξιωματικῶν ἀποτελοῦν κάτι παροιμιάζον μὲ τὴν ὕπαρξιν κινητῶν φρουρίων.

Ἀλλὰ κατὰ τὸ προσεχὲς μέλλον, ὅτε τὰ αὐτοκίνητα προικισμένα μὲ νέας τελειοποιήσεις θὰ εἶνε πενταπλασίου ἴσως μεγέθους, τὸ μηκος τοὐλάχιστον, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ σημερινά, ἡ διὰ παρατάξεως αὐτῶν συγκρότησις φρουρίου φαίνεται ἀπὸ τώρα βεβαία καὶ χρησιμοτάτη δι' ὡρισμένας φάσεις τῶν μαχῶν.

Γ. Ρ.

ΤΟ ΙΠΠΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΑΧΑΣ

Οἱ πρῶτοι οἱ ὁποῖοι ἐφήρμοσαν τὴν χρῆσιν τοῦ ἱππικοῦ εἰς μάχας ὑπῆρξεν ἀρχαῖος γομαδικὸς λαὸς διασπαρεὶς βορείως τῆς Μαύρης Θαλάσσης. Τὸ ἱππικὸν τῶν Σκυθῶν ἐμάχετο μειογομένος, χωρὶς εἰδικὸν τινα σχηματισμὸν καὶ χωρὶς ἀνάπτυξιν μάχης.

Μόνον κατὰ τὸ 370 π. Χ. πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἐπαμειγώνδα, Θηβαίου στρατηγοῦ, καθιερώθη ὁ σχηματισ.ὸς σωμάτων Ἱππικοῦ, τὰ ὁποῖα ἀνεπτύχθησαν ἐν τάξει διὰ τὴν μάχην καὶ ἐν τοιούτῳ σχηματισμῷ διεξήχθη ἡ μάχη κατὰ τὸ 370 π. Χριστοῦ διὰ πρώτην φορὰν κατὰ τὴν μάχην τῶν Λευκτρων τῆς Βοιωτίας ἀπὸ τὸν ἴδιον Ἐπαμειγώνδαν κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης Κλεομβρούτου. Κατὰ τὸ 331 π. Χ. διαρκούσης τῆς μάχης τῶν Ἀρβήλων, πόλεως τῆς Μ. Ἀσίας, οἱ Πέρσαι τοῦ Δαρείου ἀνελήφθησαν τὴν ὑποχώρησίν των ἀποκοπομένην ἀπὸ 3000 ἱππεῖς, διοικουμένους ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μέγαν τῆς Μακεδονίας.

Κατὰ τὸ 102 πρὸ Χριστοῦ οἱ Ρωμαῖοι υἱοθέτησαν τὴν χρῆσιν τοῦ ἱππικοῦ καὶ ταχέως παρηκολούθησαν τούτους οἱ Οὖγγοι, οἱ Σαρακηνοὶ καὶ ὅλοι οἱ ἐμπόλεμοι λαοί.

Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς Γαλλικῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ Ναπολέων καθιέρωσεν ὥστε τὸ ἱππικὸν νὰ σύγκηται ἀπὸ 98 συντάγματα, διηρημένα εἰς 24 δραγόνων, 14 ἐλαφροῦ ἱππικοῦ, 14 θωρακοφόρων, 14 οὐσσάρων, 30 ἐφιππων εὐζώνων καὶ δύο καραβινοφόρων. Ἀξιομνημόνευτοι μεταξὺ τοῦ Θανάτου ἢ γενομένη ἀπὸ τὴν θαυμασίαν μεραρχίαν τοῦ ἱππικοῦ τῆς φρουρᾶς τοῦ στρατάρχου Νέϋ καὶ κατὰ τὸ 1870 αἱ ἔφοδοι τοῦ Ρεϊσχόφφεν καὶ ἡ τοῦ Ἰλλό, κατὰ τὴν μάχην τοῦ Σεδάν, ἡ ὁποία ἀπέσπασε κραυγὰς θαυμασμοῦ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς Γερμανούς.

Ἀθῆναι *Μίμης Βρανόπουλος*

ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἀπεχθάνονται τὴν μουσικήν;

Τὸ πρᾶγμα θὰ φανῇ ἀπίστευτον ἐν τούτοις δὲν λείπουν παραδείγματα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου. Ἡ Μεγάλη Αἰκατερίνη τῆς Ρωσσίας ἔλεγεν ὅτι ἡ μουσικὴ τῆς ἔκαμνε τὴν ἐντύπωσιν δυσαρέστου θρύβου, ἐνῷ ὁ Ναπολέων ἀπηχθάνετο πᾶν εἶδος μελῳδίας. Περὶ τοῦ Βίκτωρος Οὐγκὼ διηγοῦνται ὅτι κάποτε ἀκούσας μερικοὺς στίχους του μελοποιηθέντας, ἤλθεν εἰς ρῆξιν μὲ τὸν μουσικοσυνθέτην, τὸν ὁποῖον ἠρώτησε:

—Δὲν σᾶς φαίνονται ἄρκετὰ ἀρμονικοὶ οἱ στίχοι μου ὅπως εἶνε καὶ δὲν γομίζετε ὅτι δὲν εἶχον καμμίαν ἀνάγκην τοῦ παραφώνου θορύβου τὸν ὁποῖον τοῖς ἐπεβάλετε;...

Παῦλος Ἠλ. Ρίσκας

ΕΥΖΩΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

135 (Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Βιβαίους.

Κι' ἔτς οὐρὲ κατουρθώσαμι κὶ τοὺν κρατήσαμι, τοὺν κουλήσαμι στοὺν τόπου τ'. Σὲν λύκους ἰέκαγι οὐ ἀφλότμους, ἤταγι οὔλους λιμαργία!

Πιάσαγι οὐρὲ οἱ Σέρβ' ἰένα Γούργαρου κουμιταζῆ κουραμγιέ. Οὐρὲ νὰ τοὺν ἔγλιπις κὶ νὰ ξυρωσις. Ἄλλου εἴδους ζουντόβουλου οὐρέ. Μπὶτ χάχας οὐ ἀφλότμους.

— Οὐρέ, λιέει οὐ Κώτσους, τ' εἶν' αὐτούνους;

— Κουμιτατζῆς, οὐρέ, λιέει ἰέγας Σέρβους λουχίας.

— Τὶ κουμιτατυῆς;

— Κουμιτατζῆς....κουραμπγιές. ρ' λιέου ἰγώ.

— Βάϊ τοὺν μαύρουν τὶ τὰ ἤθιλι αὐτούνα. Τώρα εἶγι ποῦ θὰ χάσ' τ' αὐγὰ κὶ τὰ πασχάλια.

Κὶ τοὺν ἀρπάζουγι οὐρὲ τοὺν μαύρουν κἄτ' φαντάφ' κὶ τοὺν πάνι ἰὲν πουμπῆ κὶ παρατάξ' στοῦ κατάλμα.

Τρέχουμι ξουπίσου ἡμεῖς κὶ φουγουλουγᾶμι στιντουρείους.

— Οὔξου οὐρὲ μιζουδουλόϊ.

— Οὔξου οὐ μπακλάβᾶς λιέου.

Κὶ σκέφτουμι οὐρὲ πιδὶ ποὺ νάνι ἡ Μαργοῦλα ἡ ἀξιέπιπους νὰ τὰ δγῇ αὐτούνα κὶ νὰ γιλάσ' τ' ἀχειλάκι τς. Νὰ τὰ δγῇ κὶ νὰ δγῇ πόσ' ἀπίδγια πιάν' οὐ σσκκους ὅταγις θιλήσουμι μεῖς νὰ βγοῦμι παγαγιά. Ποῦ νάνι τοῦ πλάκι μ' νὰ τοῦ γιύσου στὰ οὐλόχρυσα νὰ τ' κάνου τ' Μαργοῦλα....πρὶξ-φὶξ, νὰ τς φουρέσου καπιλίνου τς μόδας, γάντγια κὶ βέλου κὶ οὐμπρελλίνου τοῦ συρμοῦ, κουρσάζ μαθὲ μὶ μπλισιδάκια κὶ φοῦστα μὶ πχιέτις, πχιέτις. Τὰ σκέφτουμι κὶ ἀναστιγάζου ἰὲκ βάθους τοὺν σπλάγχνουν. Κὶ ξαφνιάζιτι οὐ Χατζαρουκουμένους κὶ μὶ ρουτουλουγάει:

— Τ' ἔεις οὐρὲ Μήτρου μ';; Καμμίνια Σιρβίδα γὰρ οὐρέ;

— Ἰγὼ οὐρέ;

— Ἰοὺ βιβαίους.

— Ἰρουτικοὺς παλμοὺς ἰέχου οὐ μαύρους.

— Κουράγιου οὐρέ.

— Τὶ κουράγιου νὰ κάνου οὐ δύστυχους ποῦ δὲ μπουροῦ. Πάου μαράθκα σὰν ἀπότιστους βασιλικὸς κὶ λυώνου μέρα μὶ τ'ν ἡμέρα οὐ δύστυχους

"Αἴ Μαργοῦλα μ' κι' ἄν τς φάου τς Γουργάρς θἄρθου νὰ πέσου σ'ν' ἀγκαλιά σ' λιαρρίτα μ'. Μουναχὰ νὰ μὴν τ' πάθουμι στοῦ τέλους...

Κὶ δὶ στικόμαστι οὐρὲ πιδὶ κιρὸ μπὶτ. Τραβᾶμι μπρουστὰ διὰ μέσου τοῦ γιμιου κὶ πιάγουμι σὶ κάμπους μιρούλις μιρούλις τοὺν ἀνήφουρου κὶ φτάνουμι σὶ μίνια κουτζᾶμ' πουλιτεία ἰερμ' χουρὶς Σέρβς. χουρὶς Σιρβίδις, χουρὶς τίπουτις σ' λιέου.

Πάει μαθὲς γυιέ μ' τἄχασα πλούγουν κὶ δὲν ξέρου τὶ κάγου. Πιρπατάου τς δρόμς οὔλου μούναχους σὰν τοὺν κούκου κὶ δὲν ἤ' βγαίν' ἰμπρός οὔτι οὔλη ἡ Οὐγρῶπ'.

Χῶρις κὶ χουρὶ νὰ πίρουμι κὶ δὲ σταματᾶι πθιγά. Κανίνος οὐρὲ δὲ φαγιτι κὶ οὔι Γουγαρ' ποῦ κάναγι τοὺν κόκκουρα. Πουδᾶ' δὲν σώθηκι.

Μέχρι Δουνάβιους θὰ σταθοῦμι νικητάδις κὶ τροπιοῦχοι. Γλιέν' μιγάλου τιμαλοῦθιτου θὰ γιγῇ. Θὰ χάσ' ἡ μάγγα τοῦ πιδὶ κὶ τοῦ πιδὶ τ' μάγγα.

Πιρπατᾶμι μεσ' τ'ν πουλιτεία κὶ κόβιτι ἡ καρδοὺλα μας γιὰ τοῦ μιγάλου κακὸ π' ἄς ἔτυχι. Τς μαύρς τς Σερβ' χρόγια κὶ ξαμάγια εἴχαγι νὰ δγιοῦτι ἀνάπαψ', κεῖ πάν' κὶ νὰ ποῦ εἴδαγι τῶρα ἰξαφνικά.

Κὶ οὐ Χατζαρουκουμένους γλέπουντας ἰέτσ' ραγδαίους νὰ περνοῦμι πόλις κὶ χουγγιὰ δὲ κατιέτι παρα χαζουλουγάει κὶ λιέει:

— "Αει οὐρὲ Μήτρου.

— Τὶ οὐρέ;

— Κὶ γὰ ἤταγι οὐρὲ Μήτρου δνατόγ.

— Ποίγιουν;

— Νὰ κόψου ἰένα σκῆπ' στοὺν ὦμου κὶ νὰ τοῦ πάου στοῦ Ραδικοβλάστάρουν νὰ κάθουμι στοὺ ἰξῆς μιγαλουπρίπης.

— Μπάϊ.

— Νὰ σὶ χαροῦ.

Κὶ ἔχει δίκηοῦ οὐρὲ ἄλθὸς τοῦ πὶδὶ γιατ' τὰ σιρβιυὰ σπήτια μείγαγι μπὶτ ἰέρμα. Νοιμίσαγι οἱ Σέρβ' ὅτ' θὰ κάν' οὐ Γουγρακὸς σύστρατὸς σὰ κάτ' μ' αὐτούγου οὐρὲ τοῦ βαλαγι στὰ πόδγια. Ἀνέβιγις σὶ σπίτια κὶ τὰ ἔγλιτις ἰέρμα. Νὶ θάμπουνι τοῦ μάτι σ' ἀπ' τοὺν πλούτου ποῦ εἴχαγι μέσα. Μιταξουτὰ κὶ βιλοῦδα οὐρὲ πιδί. Ἐπίπλα τς ὥρας. Τὰ γλιέπς κὶ σθρχιτι τριμοῦλα κὶ λιές: "Ἀχ μανοῦλα μ' κὶ νὰ τἄχα αὐτοῦνα σὰν δικά μ'.

Κὶ οὐ μαύρους οὐ Χατζαδουκουμένους σκέφτιτι κὶ δγιαλογγίζιτι τὶ νὰ προυτουπάρ' νὰ πάγι ποκκέο' στ' μάγγα τ'.

— Οὐρὲ τ' λιέου γιλάγουντας, μίνια πουλυθρόνα.

— Τὶ ἔκαγι λιέει;

— Πουλυθρόνα σιρβικιὰ λιέου οὐρέ.

— Σιρβικιὰ;

— Ναϊσκι.

— Γαδαρέλι οὐρὲ εἶμι γὰ τ' φουρτουθῶ;

— Τότιγις πάρι ἰένα κουμό.

— Πάει οὐ μαύρους δὲ μπουροῦ νὰ πάρου τίπουτις.

— Κὶ γὰ μὴν ἔρχουντι οὐρὲ

ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ CONAN DOYLE

Ο ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΣΑΡΚΕΎ

2 (Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Καὶ καπνόν ;
— Μάλιστα.
— Γνωρίζετε νὰ παίζετε πικέτο ;
— Μετρίως κύριε.
— Τότε δώσατε διαταγὴν νὰ ἐγείρουν τὴν ἄγκυραν καὶ ἂς ἀπάρωμεν.

Ἡ αὔρα τῆς δύσεως εἶχε δροσίσει, καὶ ὅταν ὁ ἥλιος ἀνέδυεν ἐκ τῆς πρωϊνῆς ὁμίχλης τὸ πλοῖον ἀξηναγίζετο ἤδη ὀπισθεν τῶν νήσων.

— Εἴσθε ἤδη ὑπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, πλοίαρχε, εἶπεν ὁ διοικητής, μὲ ἀναμένουν δὲ εἰς Λονδῖνον. Ἀναπτύξατε ὅλα τὰ ἱστία τὰ ὁποῖα δύναται νὰ φέρῃ τὸ πλοῖόν σας.

— Ἔτοιμα ὅλα εἰς ἀνέργειαν, κύριε Κάρολε.

— Κρατήσατε τὸ πλοῖόν σας εἰς τὴν αὐτὴν πάγιοτε ταχύτητα. Φοβοῦμαι πολύ, πλοίαρχε Σκανόε, ὅτι δὲν θὰ εὕρετε ἐν ἐμοὶ ἢ ἕνα ἄνθρωπον τυφλὸν καὶ ἀγάπην ὡς ἐμὲ καὶ μίαν ἀνιαρὰν συντροφιάν.

— Τοὐναντίον εἶνε μεγάλη τιμή μου νὰ συναναστρέφωμαι μετὰ τῆς ἐξοχότητός Σας, ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος. Ἀλλὰ εἶμαι πολὺ λυπημένος νὰ βλέπω ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σας εἶνε τόσον ἀσθενεῖς.

— Ἀλλοίμονον ! Μάλιστα εἶνε ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου ἐπὶ τῶν λευκῶν ὁδῶν τῆς Κάτω Γῆς ἡ ὁποία τοὺς ἔβλαψε τόσον πολύ.

— Ἤκουσα ἐπίσης ὅτι εἴχετε προσβληθῇ ὑπὸ πυρετοῦ.

— Ἄ ! Μάλιστα. Αὐτὸς ὁ πυρετὸς πάρα πολὺ μὲ ἐκούρασεν.

Αἴφνης ἤκουσαν μακράν, ἐκ τῶν ὀπισθεν, τὸν ὑπόκωφον κρότον τοῦ τηλεβόλου.

— Οὗτος προέρχεται ἐκ τῆς πόλεως, ἐφώναξεν ὁ πλοίαρχος ἐκπεπληγμένος. Εἶνε σημεῖον διὰ νὰ σᾶς φέρω ὀπίσω.

Ὁ κυβερνήτης ἐγέλασεν.

— Ἀκούσατε ἀναμφιβόλως ὅτι σήμερον τὸ πρωὶ ὁ πειρατὴς Σάρκεῦ ἐπρόκειτο νὰ κρεμασθῇ. Ἔδωσα διαταγὴν εἰς τὰ πυροβολεῖα νὰ κροτήσουν τὸ τηλεβόλον ὅταν ἐκτελεσθῇ ἡ τιμωρία, ἵνα δυνηθῶ νὰ τὴν πληροφορηθῶ ἐν αὐτῇ τῇ θαλάσσῃ. Λοιπὸν ἐτελειώσαμεν πλέον μὲ αὐτόν.

— Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ τέλος τοῦ Σάρκεῦ, ἐφώναξεν ὁ πλοίαρχος.

Ἦτον ἕνας καλὸς οἰνωὸς διὰ τὸ ταξείδιόν των ἐν τῷ ὠκεανῷ. Καὶ ὁ γέρων διοικητὴς ὁ ἀπόμαχος εἶδε ν' αὐξάνῃ τοῦ λοιποῦ ἡ δημοτικότης του ἐν τῷ πλοίῳ, διότι ἐθεώρουν, ὅτι ἄνευ τῆς ἐπιμονῆς του ἡ ὁποία ἀτήτησεν ἄμεσον ἐτυμηγορίαν, ὁ ἄθλιος λῃστὴς θὰ ἐπωφελεῖτο τῆς δωροδοκίας τῶν ἐνόρκων διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ δραπετεύσῃ.

Κατὰ τὸ πρόγευμα, ὁ κύριος Κάρολος διηγήθη πλεῖστα ἀγέκδοτα τοῦ μακαρίτου πειρατοῦ. Ἐδεικνύετο τόσον διηγηματικός, τόσον ἱκανὸς νὰ καθυστῇ εὐληπτον τὴν διήγησίν του ὥστε οἱ τε πλοίαρχος καὶ ὁ δεύτερος ἦσαν κατενθουσιασμένοι.

— Καλά ! τί πρόσωπον εἶχεν αὐτὸς ὁ Σάρκεῦ ὅταν εὑρέθη εἰς τὸ κάθισμα τοῦ καταδίκου ; ἠρώτησεν ὁ πλοίαρχος.

— Εἶνε ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου ποτὲ δὲν λείπει τὸ πνεῦμα, ἀπήντησεν ὁ διοικητής.

— Ἔνας φαλαιγοθήρας τῆς Νέας Ζηλανδίας μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν θὰ λησμονήσῃ ποτὲ τὸ βλέμμα του, εἶπεν ὁ Σκανόε. Οἱ ὀφθαλμοί του ἦσαν βαθυκύανοι, καὶ περιεβάλλοντο ὑπὸ πολὺ ἐρυθρῶν βλεφαρίδων. Δὲν εἶνε ἔτσι, κύριε Κάρολε ;

— Ἀλλοίμονον ! οἱ ὀφθαλμοί μου δὲν μοὶ ἐπιτρέπουν νὰ ἴδω πῶς εἶνε οἱ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἠκουσα νὰ λέγουν ὅτι εἶνε ὅπως τὰς περιγράψατε. Μοὶ εἶπον ἐπίσης ὅτι οἱ ἔνορκοι ἦσαν τόσον μικροὶ ὥστε νὰ συγκινηθοῦν ἐκ τῆς ἐκφράσεως τῶν ὀφθαλμῶν του. Εἶνε εὐτυχία διὰ τούτους ὅτι ἐθανατώθη διότι ἦτον ἄνθρωπος μὴ λησμονῶν εὐκόλως. Καὶ βεβαίως ἠθελον πάθει πολλὰ ἐὰν τις ἔπιπτε μεταξὺ τῶν χειρῶν του.

Αὐτὴ ἡ σκέψις φαίνεται ὅτι διεσκέδασε πολὺ τὸν διοικητὴν διότι εὐθὺς ἐξερράγη εἰς γέλωτα. Ἐπίσης οἱ δύο ναυτικοὶ ἐγέλασαν ἀλλ' ὄχι μετὰ μεγάλης εὐθυμίας, σκεπτόμενοι ὅτι ὁ Σάρκεῦ δὲν ἦτο ὁ μόνος ὁ πειρατὴς εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Δύσεως. Ὁ πλοίαρχος μετὰ ταῦτα ἔφερεν φιάλας τινὰς οἴνου, καὶ οὕτω ἐχαιρέτισαν τὴν καταστροφὴν τοῦ Σάρκεῦ.

Τὸ ταξείδιον τοῦτο τοῦ «Ἄστρου τῆς Πρωΐας» ἦτο ἔξοχον, καὶ τρεῖς ἑβδομάδας βραδύτερον τὸ πλοῖον εὐρίσκετο εἰς τὴν Μάγχην. Εὐθὺς ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ὁ διοικητὴς εἶδε αἰσθητῶς νὰ τῷ ἔρχονται αἱ δυνάμεις. Διὰ γὰ θεραπεύσῃ δὲ τὸ κακὸν ἐκ τῆς ἀδυναμίας τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐπέτυχεν ἄνευ δυσκολίας παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἵνα ὁ ναυαγός, τὸν ὁποῖον συνέλεξεν ἐν τῷ ὠκεανῷ, προσκολληθῇ πλησίον του καὶ νὰ μετρῷ ἐκ μέρους του τοὺς πόντους εἰς τὰ χαρτιά, διότι τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ διακρίνῃ τὸν ρήγαν τοῦ φάντε.

Ἐφαίνετο ὅλος φυσικὸν ὅτι ὁ ναυαγὸς Ἐβαγγον ηὐχαριστεῖτο μὲ τὸν διοικητὴν, διότι οὗτος ἦτο τὸ ὕψιστον ἀτίμιον Σάρκεῦ, ὁ δὲ διοικητὴς ὁ ἐκδικητής. Ἐβλεπέ τις μὲ πόσην εὐχαριστησιν ἐδίδε τὸν βραχίονά του εἰς τὸν ἀπόμαχον.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ φύλλον τῆς Πέμπτης)

ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΜΑΣ ΠΟΛΕΜΟ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΩ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗ

Ὁ Ὀκτώβρης τοῦ ἐθνοσωτηρίου 1912 πήγαινε νὰ σβύσῃ μέσ' στὸ ἄπειρο, σέργοντας κογνὰ του καὶ τὸ σβύσιμο τῆς τυραννικῆς κυριαρχίας τῆς Τουρκιᾶς στὸν Αἶμο.

Ἤταν ἕνα μελαγχολικὸ χιονοριάτικο πρωϊ ἀγήμερα τ' ζη-Γερασίμου. Τὰ βουρκωμένα σύγνεφα κυλοῦσαν ἀργὰ-ἀργὰ μέσ' στὸ στερέωμα, ἀφίνοντας κάπου-κάπου νὰ φαίνεται κἄνα κομματάκι γαλάζιου οὐρανοῦ μέσ' ἀπ' τὸ ὁποῖον ξεπρόβαινε ὁ ξανθὸς Φοῖβος γελαστὸς καὶ χαρούμενος σὰν γὰ γιόταζε κι' αὐτὸς γιὰ τὸ μεγάλο γεγονὸς τῆς λευτεριᾶς τῶν σκλάβων.

Ἀπ' τὰ χαράματα εἶχε διαδοθῆ πῶς ὁ ἐλευθερωτὴς ἔλλην. στρατὸς εἶχε φθάσῃ πειὰ κοντά· γι' αὐτὸ ἀγυπόμονοι περιμέναμε ν' ἀκούσωμε κι' ἐμεῖς τὸ χαρμόσυνο τῆς ἀπελευθερώσεώς μας σάλπισμα.

Τὰ μεγάλη μας αὐτὴ ἀγυπομονησία ἤρθε νὰ διακόψῃ μακρυνὸς ἦχος κανονιοῦ, στὸ ἄκουσμα τοῦ ὁποίου ἕνας ἄθελος φόβος, ὁ φόβος τοῦ πολιορκουμένου, διέτρεξεν ὅλους μας, ἐκτὸς τοῦ γέρω πολεμιστῆ, ὅστις ἐρείπιον πλέον τοῦ χρόνου, ἀγίκανος νὰ κινηθῇ. ποῦ ἀπὸ μιὰ ἐλπίδα λὲς καὶ κρατιῶνταν στὴ ζωή, τὴν ἐλπίδα νὰ ἰδῇ τοὺς γεγναίους ἀδελφοὺς μας, χαρίζοντας σὲ μᾶς τὴν λευτεριὰ καὶ τὴν τρισένδοξη γαλαγάλευκη νὰ κυματίζῃ ἐκεῖ ποῦ πρὶν κυμάτιζε τὸ καταραμένο σύμβολο τῆς σκλαβιᾶς, καθόνταν σὲ μιὰ γωνιὰ προσέχοντας μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια στὶς κανονιές, ἐνῷ στὰ μάτια του ἔλαμπε μιὰ παράξενη φλόγα· στὸ δὲ πρόσωπό του ἦταν ἀπλωμένη μιὰ ἀγέκφραστη χαρά· ἡ χαρὰ ποὺ αἰσθάνεται παληὸς πολεμιστὴς στὸ ἄκουσμα τοῦ ντουφεκιοῦ.

Ἡ κανονιὲς τῶρα ἀκούγοναν πιὸ πυκνὲς ὀλίγο δέ στερνότερα ἀρχισε καὶ τὸ ντουφεκίδι, ἐνῷ ὁ γέρος μὲ τὸ φλογερό του βλέμμα ἁπλανὲς περιέπεφτε σ' ἕνα εὐχάριστο συλλογισμό. Τρέμβαξε!

Γυρνοῦσε μέσ' στὴ φαντασία του πενῆντα ὀχτὼ χρόνια πίσω στὸ καιρὸ τοῦ Ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου, ὅταν οἱ Ἠπειρῶται γεμάτ' ἀπὸ ἐλπίδες ξαγάσπειραν τὰ ὅπλα νὰ χτυπήσουν τὸν τύραννο. Ἀνεπόλει πῶς γηὸς τότε, γεμάτος ζωή, ἔβγαινε κι' αὐτὸς ἀντάρτης, πῶς αὐτὸς καὶ ὀλίγοι ἄλλοι ἀντεστάθηκαν καὶ τρέψανε σὲ φυγὴ ὁλόκληρο τουρκικὸ τάγμα, πῶς ὅλοι αὐτοὶ οἱ κόποι τὼν ἔμειναν χωρὶς ἀποτέλεσμα· ὅταν ἔφτασε σ' αὐτὴ τὴ σκέψι, ἕνα δάκρυ φάνηκε στὰ μάτια, ἕνας δὲ μορφασμὸς ἀρίου μίσους κατὰ τὼν ἀδίκων ἰσχυρῶν τῆς γῆς, αὐλάκωσε τὸ μέτωπό του.

Τῶρα ἡ σκέψι του μεταφέρθηκε ἀλλοῦ.

Φανταζόνταγε τὰ παλληκάρια ἐκεῖνα ποὺ πολεμοῦσαν γιὰ νὰ δώσουν τὴ λευτεριὰ στοὺς σκλάβους ἀδεφούς τοὺ. Μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας ἔβλεπε τὰς ἡρωϊκὰς σκιὰς τῶν Σουλιωτῶν πολεμιστῶν, νὰ τρίζουν ἀπὸ ἱεράν συγκίνησιν καὶ ἀγαλλίασιν. Ἔβλεπε τὰς ἱερὰς ψυχὰς τοῦ Σαμουὴλ καὶ τῆς Δέσπω νὰ φτερουγίζουν ἐπάνω ἀπ' τὸν ἱερὸ βράχο τοῦ Ζαλόγγου γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦν τοὺς ἀνταξίους ἐνδόξους ἀπογόνους τὼν. Καὶ ἐζήλευε ! Ἄχ ! γάταν κι' αὐτὸς γηὸς ὅπως τότε, γ' ἀρπάξῃ τὸ ντουφέκι καὶ νὰ χυθῇ στὸν τύραγγο νὰ ἐκδικηθῇ.

Ἡ κανονιὲς λιγότειναν γιὰ νὰ παύσουν ἔπειτ' ἀπὸ λίγο ἐντελῶς, ἀφήνοντας σὲ μᾶς μιὰ ἀόριστη ἀγησυχία μὲ τὰ προβλήματα ποῦ πρόβαλαν μπροστά μας. Τί θὰ γίνῃ ; Θὰ ρίξουὶ στὴν πόλι ; Ἐνίκησαν ; Θὰ προχωρήσουν ;

Ἐβράδυασε ! Ἡ νύχτα προχωροῦσε σέργοντας πίσω της τὸ σκοτάδι ! Τὸ μυστήριο !

Ὅλη τὴ νύχτα ὁ γέρος δὲν ἔκλεισε μάτι. Ποιὸς ξέρει σὲ τὶ αἰθέρια ὕψη πετοῦσε ἡ φαντασία του.

Ἡ αὐχὴ ἀγέτειλε, μαζὺ δὲ μὲ αὐτὴν καὶ ἡ πολυπόθητη λευτεριὰ μας.

Μία πρωτοφανὴς κίνησις καὶ προετοιμασία ἄρχισε γιατὶ τ' ἀπόγευμα θὰ γίνονταν ὑποδοχὴ στὸ νικηφόρο ἐλευθερωτὴ στρατό.

Ὦ ἐκεῖνο τῆς χαρᾶς μας τὸ παγδαιμόνιο δὲν θὰ λησμονηθῇ ποτέ.

Καὶ ὁ γέρος ; Καθισμένος στὴ γωνιὰ του χαμογελοῦσε ἐνῷ στὰ μάτια του καὶ στὸ πρόσωπό του ἔλαμπεν ἡ χαρά. Ἕνας ἀπ' τοὺς πιὸ μεγάλους πόθους του, ἦτο ν' ἀγκαλιάσῃ ἑνα-δυὸ ἀπ' τοὺς λεβέντες ἐλευθερωτὰς ἀδελφούς μας, γιὰ νὰ ἐκπληρώσῃ δὲ τὸν πόθο του, τὸν πήραγε κι' αὐτόνε ἔξω στὴν προϊοῦσαν πάντησι.

Ἡ ὥρα περνοῦσε· ἀπὸ μακρυὰ ἀκούγοναν ἕνας θόρυβος, ἔπειτα δὲ ἀπὸ λίγο στὸ γύρισμα τοῦ δρόμου φάγνκαν οἱ πρῶτοι στρατιῶται.

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησι τοῦ γέρου αὐξήθηκαν μόλις τοὺς ἀντίκρυσε τὸ δὲ ἀδύνατο στῆθος του ἄρηνε ἕνα παρατεταμένο ζητωκραύγασμα γιὰ τὸ Βασιληᾶ καὶ τὸ στρατό μας.

Γιὰ τὸν τόσο του ἐνθουσιασμό, ἤρθαν νὰ τὸν συγχαροῦν περνῶντας ἀπ' ἐκεῖ δυὸ ἀπ' τὰ παλληκάρια ἐκεῖνα· αὐτὸς δὲ μὲ μιὰ παραφορά, τ' ἀγκάλιασε καὶ ἄρησε ἀπ' ἕνα φίλημα στὰ τιμημένα μέτωπά των, ἐνῷ ἀπ' τὰ γέρικα μάτια του ἀνέβλυζαν δύο χοντρὰ δάκρυα, δάκρυα ὑπερτάτης χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης.

Στὰ δυὸ αὐτὰ δάκρυα ἀνταποκρίνονταν τὸ περήφανο χαμόγελο τῶν παλληκαριῶν, τὸ γεμάτο χαρὰ ἐκεῖνο χαμόγελο, π' ἀνθίζει στὰ χείλη τῶν νικητῶν ἐλευθερωτῶν. Τὸ εὐγενικὸ ἐκεῖνο σύμπλεγμα ποῦ μᾶς φανέρωνε τὰ τόσον εὐγενῆ αἰσθήματά των δὲν θὰ τὸ λησμονήσω ποτέ.

Ἔπειτ' ἀπ' αὐτά, ὁ γέρος γύρισε γιὰ νὰ πέσῃ στὸ ἐπιθανάτιον κρεββάτι : Ἡ γέρικη κράσι του δὲν μπόρεσε νὰ ἀνθέξῃ σὴν τόση συγκίνησι, θαρρεῖς κοὶ περίμενε τὸ μεγάλο αὐτὸ γεγονὸς γιὰ νὰ πεθάνῃ.

Στὸ ψυχομάχημά τ' ἐπάνω, ζήτησε γὰ τοῦ φέρουν τὴν δοξασμένη γαλανὴ σημαία μας τὴ σημαία ἐκείνη ποῦ μέσ' στῆς σκλαβιᾶς τοὺς χρόνους τόσες μᾶς ἔδινε ἐλπίδες.

Ἐνῷ δὲ μὲ λαχτάρα ἐσφιγγε στὰ χείλη του τὸ τιμημένο ἐκεῖνο σύμβολο τῆς λευτεριᾶς, προφέροντας ἐλαφρὰ «Ἑλλάς» !!! ἡ εὐγενὴς ψυχὴ του πετοῦσε ἁπαλὰ ἁπαλὰ πρὸς τὴν αἰωνιότητο !

Πρέβεζα *Δημήτριος Α. Ἀλέπαντος*

Συνέχεια Καταχωρίσεων ἐκ τῆς 8ης σελ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ἡ «Ἀδελφότης» ἐν Πάτραις.—Ζ'. Διαγωνισμὸς (ἀποστολεὺς Δ)ῆς Ἀριέττα Καράββα).—Γρῖφος --σχ-ς -γτ--γ-σ-.—Ἀπροσδόκητον. Τὸ πρῶτον ἐπιφώνημα τὸ δεύτερον φωτίζει τὸ σύνολόν μου μισητὸν ἄνθρωπον σχηματίζει. — Λύσεις δεκταὶ μετὰ δεκαλεπτου μέχρι 15 Ἰανουαρίου 1916. Αὐτὴς καὶ ὁ λύων ἐν. Βραβεῖα 1) δραχ. 5, 2) 4δραχμον στόλου, 3) δίδραχμον στόλου, 4) ἐτησίαν συνδρομήν, 5) ἑξάμηνον, 6) τρία λαχεῖα, 7) τρίμηνον, 8) μηνιαίαν. Ἀποτελέσματα ΣΤ'. διαγωνισμοῦ. Βασ. Μασσούρας (Ἀθῆναι), Ἀγγελόπουλος (Δράμα), Σταύρου (Λευκάς), Βασιλακόπουλος (Ἀλεξάνδρεια), Εὐαγγελία Λάσκαρη (Ἄνδρος), Ἀγαστ. Μπάτσας (Ζάκυνθος), Χριστάκος Βοδούρης (Ζαχάρω Ὀλυμπίας), Ἰωσὴφ Στάνης (Πάτραι). Διορισμοὶ ἀντιπροσώπων. Θ. Δραγῶνας (Ἀθῆναι), Ε. Μερτζάκης (Πειραιεύς), Θεοδ. Γεροντίτας(Χαλκίς), Λεων. Κοσμόπουλος (Κυπαρισσία). Ζητοῦνται δραστήριοι ἀντιπρόσωποι. Δ)σις Π. Φιλιππακόπουλον, Σοφοκλέους 25. Πάτρας.

Πολὺ γραμματόσημα Ἑκστρατείας, Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, Βορείου Ἠπείρου κ.τ.λ. Δ)σις Σαλβατὼρ Λευΐ p. r. Ἰωάννινα.

Ἀνταλλάσσω c. p. πανταχόθεν μὲ δεσποινίδας. Νεοκλῆς Ἀκάγθιος Ἱερισσὸν Χαλκιδικῆς.

Ἀγτ. c. p. μὲ δεσποινίδας ἰδέας καὶ καλονῆς. «Ἀιμουλιανίδειος πτερωτὴ βαρκοῦλα» Ἱερισσὸν—Χολκιδικῆς.

Ἀγτ. c. p. πανταχόθεν. Προτιμῶ δεσποινίδας πεπαιδευμένας καὶ ἀρίστων οἰκογενειῶν. «Ὁμίχλη τοῦ Ἄθωνος» Ἱερισ. Χαλκιδικῆς.

ΔΟΞΑ ! ΝΙΚΗ ! ΘΡΙΑΜΒΟΣ ! Παγκόσμιος καὶ Παντοκράτωρ Σύλλογος «ΞΕΝΟΦΩΝ Ὁ ΑΘΗΝΑΙΟΣ» ἐν Κρεσταίνῃ. Ἀποτελέσματα Βου μηνιαίου διαγωνισμοῦ : Βασίλειος Ἀντωνόπουλος Πειραιεύς, Κωνσταντῖνος Παπαγεωργίου Ζάχα Θεοδώρα Αἰμιλιανοῦ Σέρραι, Γρηγόριος Χαντζῆς Ἀλεξάνδρεια, Μαρίκα Φωκᾶ Κέρκυρα, «Μυστηριῶδες Ὑποβρύχιον» Πειραιεύς, Ἀνδρέας Γούλιαρης Ζάκυνθος, Μαρία Ἰωαννίδου Μυτιλήνη, Χαράλαμπος Βούλγαρης Κρέσ«αιγα, Ζαχαρένια Καββαδία Ἀγροστόλιον, Σωκράτης Ρωμαγέας Πειραιεύς, Κωνσταντῖνος Γκιόκας Ἀγουλινίνσα. — Γος Μηνιαῖος διαγωνισμός : 1) Αἴνιγμα· Τὸ πρῶτόν μου ἐφημερίς, τὸ δεύτερόν μου ἄρθρον, τὸ τρίτον κτίριον φρικτόν, τὸ σύνολόν μου τάξις συνήθης εἰς στρατόπεδα. 2) Φωνηεντόλιπον· «Ζ--ς Σ-τ-ρ Ν-κ-». 3) Γρῖφος· «Τὸν Αἰὼν αἰῶ Σειρὴν Εἰκών». Λύσεις δεκταὶ μετὰ δεκαλέπτου μέχρι 20 Ἰανουαρίου. Λύτης καὶ ὁ λύων ἐν. Τὰ μέλη δωρεὰν. Βραβεῖα πραγματικότατα : 1) δραχ. 15, 2) δραχ. 10, 3) ὡρολόγιον, 4) ἠλεκτρικὸν φανάρι, 5) album, 6) 10 κάρτ-ποστάλ, 7) μονόδραχμον λαχεῖον, 8-9) ἐτησίαν συνδρομὴν Συλλόγου, 10 11) ἑξάμηνον, 12-13) τρίμηνον, 14-15) ἀνὰ δύο λαχεῖα Συλλόγου. Σπεύσατε νὰ ἐγγραφῆτε ὅλοι καὶ ὅλαι μέλη εἰς τὸν Σύλλογόν μου. Σκοποῦντες δὲ τὴν δι' ἀλληλογραφίας σύνδεσιν μεταξὺ τῶν μελῶν παρακαλοῦνται τὰ ἐτιθυμοῦντα τοῦτο μέλη ὅπως ἀποστείλλωσι τὴν συγκτάδεσίν των εἰς τὴν διεύθυνσίν μας. Ζητοῦνται δραστήριοι Νέοι καὶ Δεσποινίδες δι' ἀντιπροσωπείαν. Δ)σις Π. Ἀργυρόπουλον Κρέσταινα (Ὀλυμπίας).

Ἀνταλλάσσω c. p. μὲ δεσποινίδας καὶ νέους. Ἀπάντησις ταχεῖα. «Λόρδος Κίτσενερ» p. r. Θεο)νίκη.

Τηλεφώνημα.—Τίκρρρρρ. —Ἐμπρὸς Κέντρον. Ποῖος αὐτοῦ ; —Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Λαμίας. —Ἐμπρός. —Μάκεγσεν εἰσελάσας ἐντοῦτω, ἐπιβάλλων πολεμικὸν φόρον, ζητεῖ 1500 c. p. Σπεύσατε νὰ ἀνταλλάξετε διότι φοβοῦμαι μήπως μᾶς κακοποιήσει. Δ)σίς του Μάκεγσεν p. r. Λαμίαν.

«Δούκισσαν Σπάρτης». — Δέχεσθε ἀνταλλαγήν; Ἀπαντήσατε μέσον «Ἑλλάδος».
«Μάκεγσεν»

Εὐάγ. Βεκ.—Ὥστε ἔτσι ἡ Β.... Ἀθηναία.
«Μάκεγσεν»

Ἀνταλλάκται ! Οὐδεμίαν σχέσιν ἔχω μὲ τὸν «Νέον μπαρουτοκαπνισμέγον δίοπον» καὶ κλέπτην τοῦ ψευδωνύμου μου κ. Ν. Φ... Καὶ αὐτὸ πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων.
Θωρ. «Λῆμνος» «Μπαρουτοκ. Διοπάκι»

Ἄτρωτος (Σύρου!!) Κολοκυνθοῦς 43.
Ν. Παυλοπ.

Ἀνταλλάκται καὶ ἀνταλλάκτριαι προσοχή ! Τὸ παράρτημα Καρύστου, τοῦ ἐν Πάτραις Πανελληνίου Συλλόγου «Βουλγαροκτόνος Ἑλλὰς», ζητεῖ δραστηρίους ἀντιπροσώπους Νέους ἢ Νεάνιδας ! Προσοχή ! Ἐμπρός ! Ἡ νίκη καὶ ὁ θρίαμβος τοῦ παραρτήματος ! Ζητήσατε καταστατικά. Τὸ παράρτημα πωλεῖ λαχεῖα 25λεπτα κληρώσεως 26ης Δεκεμβρίου. Κέρδη 60 δραχμῶν! Ἐμπρὸς ἐγγραφῆτε μέλη. Μηνιαία συνδρομὴ λεπτὰ 25. Ζῆτω ἡ «Βουλγαροκτόνος Ἑλλὰς» !! Κάτω οἱ ὑπόδουλοι ἐχθροί ! Ἀποστείλατε λύσεις προηγουμένων διαγωνισμῶν. Βραβεῖα μεγάλα καὶ πραγματικά ! Ἐμπρὸς ἐγγραφῆτε μέλη ἀπασάπαντες εἰς τὸ ὡραῖον Παραρτήματάκι ! Ἀντιπρόσωποι Παραρτήματος: Ἀυθοῦλα Παναγιωτοπούλου καὶ «Μπαρουτοκαπνισμένη Κυανόλευκος». Ταμίαι : «Ἀτρόμητος Θαλασσοπόρος» καὶ Ἐλευθέριος Παναγιωτόπουλος. Γραμματεῖς : «Ἀγριεμμένη Θάλασσα» καὶ Ἰωάννα Καιεμπάνου. Μέλη : «Ἀνθημέναι Γαρδένειαι» «Πυὴ τῶν Ἀγγέλων» καὶ «Πυὴ τῶν ἀνταλλακτῶν. Ἐμπρός ! Ζητοῦμεν ἀντιπροσώπους Νέους ἢ Νεάνιδας ! Ἐγγραφῆτε μέλη εἰς τὸ ἀληθέστατον καὶ πραγματικὸν Παράρτημα ! Ἐρωτῶμεν ἀπασάπαντας !! Σὰν τί ὁμοιάζει τὸ ἀγαπητόν μας Σαλονάκι ; Στείλατε λύσεις μετὰ δλέπτου, μέχρι 15 Ἰανουαρίου. Ἕκαστος βραβευθήσεται διὰ 10 καρτῶν καλλονῶν. Ἐμπρὸς λοιπόν, ἀναμένομεν. Δ)σις Ἀγγελικὴν Α. Παναγιωτοπούλου p. r. Κάρυστον.

«Λευκὸν Ἄγγελον», Βόλον.—Ἔλαβον εὐχαριστῶ θερμώτατα. Εἴσθε ἐφευρέτης ;!!... Καλὲ σῶπα !! «Γορίλλας»

«Γλυκοχάραγμα Ἀλεξανδρείας».—Ἀγάμενον ἀπάντησιν. «Γορίλλας»

Γρρρνγνν ! «Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος» καρτοσυλλέγει. «Γορίλλας»

Λαρισσαία.—Πρόσεξε ! Σίμασε τοὺς ἀνταλλάκτας σου ! «Σημαία»

«Τίγρεις Πιζάρρο». — Εὐχαρίστως δέχομαι. Πάτραι «Μαγευμένος Ἄγγελος»

Νὰτ Πίγκερτον.—Κύριε Δ. Τ. πολὺ κακῶς ἐνομίσατε ὅτι εἴσθε ἀγνώριστος. Καλὲ κουφθῆτε. «Εὐαίσθητος Καρδία» p. r. Μολάοις.

Φιλτάτη μου Μελπομένη ! Εὐχαριστῶ σε ἰδιαιτέρως διὰ τὸ ὠμμορφὸ σου ποίημα ἐπὶ τῇ ἑορτῇ μου καὶ ἀγτεύχομαι πᾶν ὅ,τι ποθεῖ ἡ καλή σου καρδιά ! Δέχομοι λίαν εὐχαρίστως τὴν ἀλληλογραφίαν σας !
Ἀθῆναι Διονύσιος Α. Παράσχης

Χαρίζω σὲ δυὸ καρδιὲς ποὺ ἑνώθησαν γιὰ πάντα
Μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ 'γὼ
στὸν κῆπο μου ἐμπῆκα
καὶ δυὸ μπουκέτα εὔωμα
ἀπ' τὰ ποιὸ εὔμορφα λουλούδια π' εὑρῆκα.
Τὰ στέλλω καὶ στὶς δυὸ καρδιὲς
τὴν κάθε μιὰ ἀπὸ ἕνα
τόνα ἐδῶ στὴ Λάρισα
καὶ στὴν Λ..... τάλλο ἕνα.
Νὰ εὐχηθῶ ἀπὸ καρδιά
τὰ δυὸ μου ἀγγελούδια
ὡς ἀρραβῶνα καὶ τῶν δυὸ
τὰ στέλλω τὰ λουλούδια.
Λάρισα «Θέλεια»

Ἀνταλλάσσω c. p. καὶ ἐπιστολὰς μόνον μὲ δίδας πανταχόθεν. Γεράσιμον Μεμάκην, ὁδὸς Κυκλοβόρου 15β. Ἀθῆναι.

Δήλωσις.—Ζητῶ ἀντιπροσωπείαν Συλλόγου. Γεράσιμος Μεμάκης ὁδὸς Κυκλοβόρου 15β. Ἀθῆναι.

Νίτσα μου. — Ἔχω 15 ἡμέρας νὰ λάβω γράμμα σου. δὲν ἠξεύρω τί νὰ ὑποθέσω. Ἴσως τὴν Τρίτη ἢ Τετάρτη Ἐλθω. Προχὲς εἰς Πάτρας εἶδον τὸν μπαμπᾶ σας καὶ ἐνόμισα ὅτι εἴσθε καὶ σεῖς. Καλὴν ἀντάμωσιν. Μὲ χίλια φιλιὰ ὁ ἰδικός σου. Ρ. Υ.

«Σημαία».—Θέλετε μιὰ δεκάρα νὰ ἀπαντήσετε ; Καλὲ ἄντες ! «Ἀνέραστος Ψυχή»

«Περιπλανηθεῖσαν Ἀγάπην», «Εὔθυμον Νεάνιδα», «Σκερτσόζα Ξαυθή».—Δέχεσθε τὴν μετ' ἐμοῦ ἀνταλλαγήν ;
Νέα Ψαρρᾶ «Ἀνέραστος Ψυχή»

Εἰς τοὺς ἀνταλλάκτας μου καὶ ἀνταλλακτριας Σπάρτης εὔχομαι καλὰ Χριστούγεννα. «Εὐαίσθητος Καρδία» p. r. Μολάοι.

Εὐχαριστῶ θερμότατα τὰς εὐχηθείσας καὶ εὐχηθέντας με εἰς τὴν «Ἑλλάδα» καθὼς καὶ γραπτῶς, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ μου, καὶ ἀνταεύχομαι χαρὰν, εὐτυχίαν καὶ πᾶν ποθητόν ! Ἀθῆναι, Διόνυσιος Α. Παράσχης φοιτητὴς Φιλολογίας.

Στεῖ γιορτὴ τῆς πολυαγαπημένης μου ἐξαδέλφης Λουκίας Α. Ντόζε, ἐνταῦθα. Ἀπ' τὴ καρδιὰ σοῦ εὔχομαι γὰ ζῇς εὐτυχισμένα πόθους ἐλπίδες καὶ ὄνειρα γὰ ἰδῇς ἐκπληρωμένα ! Ἀθῆναι. Ὁ πολυαγαπημένος σου ἐξάδελφος Διονύσιος Α. Παράσχης φοιτητὴς Φιλολογίας.

«Λευκὲ Ἄγγελε», Βόλον.—Ὥστε δὲν ἀνταλλάσσετε ἔ ; ὥστε θὰ μὲ συλλάβετε ; Καλὲ παῦσε τὶς κουταμάρες, καλὲ γνωρίζετε τὸν τρόπον τοῦ συλλαμβάνειν ; Κρεμᾶτε καραντίνα ἔ ; κακόμοιρε μὴν τὰ βάγῃς μὲ Πατριγοῦς διότι δὲν ἀστειεύονται.
Πάτραι «Μαγευμένος Ἄγγελος»

«Λευκὲ Ἄγγελε».—Ἂς παρακαλῶ διατὶ ὑψώσατε σημαίαν καραντίνας ἐναντίον Πατριγῶν. Ἀπαντήσατε.
Πάτραι «Καρδία ὑπὸ πέτραν»

«Λευκὲ Ἄγγελε».—Διὰ ποῖον λόγον ὕψωσας σημαίαν ἐναντίον τῶν Πατριῶν ;
Πάτραι «Ἐξαφανισθὲν Ὑποβρύχιον»

Παράρτημαااااااα ! Κηρύττω ἀμείλικτον πόλεμον ἐναντίον «Λευκοῦ Ἀγγέλου».
Πάτραι «Μαγευμένος Ἄγγελος»

Σπιρίδωνα Κεφαληνόν, Φ. Ἰατρικῆ

ΑΝ ΗΣΑΝ ΑΛΗΘΗ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Πῶς πρέπει νὰ μεταβαίνουν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν νύκτα εἰς τὰ σπίτια των, ἐὰν ἦσαν πραγματικὰ ὅσα γράφουν μερικαὶ ἐφημερίδες διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς πρωτευούσης.

ΚΙΝΗΣΙΣ

Φιλολογ. Μνημόσυνον. — Σήμερον Κυριακήν, ὥραν 6 μ. μ. εἰς τὴν αὔθοισαν τῆς «Ἑτ. Φίλων Λαοῦ» τελεῖται, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ «Ἑλλ. Φιλολογ. Συλλόγου φιλολογικὸν μνημόσυνον εἰς τὸν ἀείμνηστον ***Κωστῆν Οἰκονόμου***, συγγραφέα, δημοσιογράφον καὶ δικηγόρον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου του. Τὸ πρόγραμμα πλούσιον καὶ ἐκλεκτόν. Θὰ λάβουν μέρος πολλοὶ λογογράφοι. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Ὑπὸ ἐπιτυχίας ἐστέφθη ἡ πρώτη φιλολογικὴ ἑσπερίς, ἡ διοργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Φοιτητ. Φιλολογ. Ὁμίλου, τῇ εὐγενεῖ συμπράξει τῆς Κας ***Ζηνοβ. Πορισκευοπούλου***, τῶν κ. κ. ***Β. Ζήνωνος, Σ. Νικοκάβουρα, Α. Σπηλιωτοπούλου*** καὶ τῆς εὐγενεστάτης δίδος ***Σοφίας Μπουρεξάκη*** ἡ ὁποία ἐτραγούδισε τὸ «***Τραγοῦδι τοῦ ναύτη***».

Σταῦρος Μ. Παπασταύρου

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ἀπὸ προχθὲς εἰς τὸ Βασιλικὸν ἤρχισε παραστάσεις ὁ θίασος τῆς κ. Κυβέλης μὲ τὴν ὡραιοτάτην κωμῳδίαν «Ἡ Μαριονέττες». Εἰς τὴν παράστασιν παρευρέθη καὶ ὁλόκληρος ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΕΓΚΡΙΝΟΝΤΑΙ:

ΠΙΕΣΑ. — «Ζητῶντας τὴν εὐτυχία» Μίμη Σκούρη. — «Ἀπὸ μακρυὰ» Σ. Ρωμανέα. — «Θλιβερὴ ἱστορία» Χ. Χριστιάνου. — «Ἀπ' τὴ ζωή» Φάωνος. — «Ὁ Καλόγερως καὶ ὁ καπετάνιος» Ν. Μαργιόλη. — «Γύρ' ἀπ' τὸν πόλεμο» Σπ. Κρίγου. — «Ἐπιστολὴ Γερμανοῦ» Εὐαγγ. Παπακωνσταντίνου.

ΕΜΜΕΤΡΑ. — «Ἐρωτικὸ παράπονο» Δ. Παράσχη. — «Τὸ καλῦβι», «Στὸν ἀργαλειὸ» Βασιλείας Ἀπέργη».

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΣΚΙΡΩΤΙΚΟ